

William F. Edgerton

ISTITUTO PER L'ORIENTE

IGNATIUS GUIDI

Property of
The Oriental Institute
University of Chicago

ELEMENTA

Edgerton Library

LINGUAE COPTICAE

BREVI CHRESTOMATHIA

ET INDICE VOCABULORUM

INSTRUCTA

DIRECTOR'S LIBRARY
ORIENTAL INSTITUTE
UNIVERSITY OF CHICAGO

NEAPOLI
APUD R. RICCIARDI
MCMXXIV

Ed. in m. T. Agoston

Chicago, May 11, 1894

ISTITUTO PER L'ORIENTE

IGNATIUS GUIDI

BREVI CHRESTOMATHIA

ET INDICE VOCABULORUM

INSTRUCTA

APUD R. RICCIARDI

MCMXXIV

HISTORIAE LITTERARUM COPTICARUM

PERBREVIS SYNOPSIS

Lingua coptica quae Aegyptologis tam magnum subsidium attulit atque affert, digna quoque est quam viri docti discant si ipsas solummodo litteras copticas respicimus, quarum monumenta intra hos proximos viginti aut triginta annos tam magno numero innotuerunt.

Litterae copticae, quae saeculo II. aut potius III. initium ceperunt, totae sunt christianae, immo quae praecipue a monachis qui fere soli doctrina instructi erant, non a laicis excoltae sint. Eo tempore in Thebaide, ubi cognitio linguae graecae eiusque usus multo erant minora quam in reliqua Aegypto, frequentes numerabantur Christiani, qui brevi ut Sacra Biblia in vernaculum sermonem converterent adducti sunt. Quamobrem litterae copticae in Aegypto superiore ortae sunt, in duabus quidem dialectis aethiopica et saïlica: posterior haec

post aliquod temporis spatium ita praeponderavit ut in Thebaide tota libris scribendis adhibita sit, immo iam a saec. VIII in Aegypto medio pro fayyumica etiam substituta fuerit, adeo ut utriusque dialecti monumenta haud multa supersint; quorum sunt, in fayyumica, fragmenta Sacrae Scripturae et libri « Didachē », Apocalypsis Moysis, Poesis de passione Iesu Christi et quaedam alia. Plura vero in aethimica, ut Acta Pauli, Clementis Romani epistula prior, Apocalypses nonnullae et fragmenta Sacrae Scripturae et praecipue evangelium S. Iohannis.

Translationem totius S. S. sahidicam (quae, cum textu ab Hesychio constituto plerumque congruens, circa medium saeculum IV absoluta est), non uno eodemque tempore factam fuisse facile credimus. Non ita pridem translati fuisse videntur libri, quorum fragmenta tantum exstant, ad liturgiam et sacros ritus necessarii.

Favore quo apud Aegyptios doctrinae gnosticae, praecipue Ophitarum gaudebant, factum est ut libri quoque gnostici « Pistis Sophia », hinc libri Jeu et quidam alii fore intra annos 250-300 forsitan de graeco (ut veri simile est), verterentur; qui tamen libri apud Coptitas gratia inferiores quam Apocalypses, ut Apocalypsis Eliae etc. fuerunt. Alia scripta in copticum sermonem versa antiquiore tempore sunt: epistulae quaedam S. Ignatii, Pastor Hermiae, Protoevang. Iacobi, Acta Pilati, epistularum Abgari et Christi commercium, IV Liber Esdrae et quaedam alia.

Post Nicaenum Concilium scripta satis multa SS. Patrum, ut Athanasii, Ephraem Syri, Basilii, Iohannis Chrys., Procli aliorumque, pauca etiam Cyrilli Alex., translata sunt. Itidem scripta nonnulla quae ad historiam

ecclesiasticam et ius canonicum pertinent, ut Commentarii Dioscori, canones conciliorum Nicaeni, Ephesini et aliorum, Canones Apostolorum, Canones ecclesiastici, Canones Athanasii etc. His addenda sunt Evangelia et Acta Apostolorum apocrypha, in quibus non pauca γνῶσις sapiunt; narrationes de Maria Virgine, de martyribus et sanctis, quae non omnia, ex integro, de graeco ad verbum expressa sunt.

Libri quos memoravimus anonymi sunt omnes nec interpretes, quinam fuerint, scimus, sed saec. IV floruit S. Pachomius cui epistulae et regulae monasticae tribuuntur. Hunc Theodorus et Horsiāsi exceperunt; saec. V claruit Šenute (m. 451) auctorum copticorum facile princeps, cuius multa scripta paraenetica extant, ut sermones et epistulae, tum de rebus quae ad monachos et monasteria, tum de aliis quae ad deorum cultum nondum penitus extirpatum et consuetudines ethnicas quae in ipsum cultum christianum irrepserant, respiciunt.

Šenute opera litteris copticis magnos progressus faciendi causa fuerunt, qui ad sequentia saecula producuntur, sive in genere paraenetico, in quo Bēsā, Šenute discipulus et biographus, Moses aliique claruerunt, sive generatim in apocryphis, ut Lib. Resurrectionis (Apoc. Bartholomaei), in historiis et miraculis Mariae Virginis, Angelorum, Martyrum et Sanctorum conscribendis, eorumque ἐγκωμίοις texendis. Cuius generis sunt narrationes Theodori Anatolii, Mercurii et Victoris ducum, Eusthatii et Theopistae, Cyri, Demetrii patriarchae Alexandr., Gamūl, Cypriani Antiocheni, ἐγκώμια Michael et Raphael Archangelorum et alia plura. Fabulae praeterea romanae memorandae sunt Archel-

lidis (Archylidis) eiusque matris Syncreticae, Theodosii et Dionysii (versibus expressae) et quaedam quae ad veterem Aegypti historiam pertinent, Cambysis nempe et praecipue Alexandri Magni (Pseudo-Callisth.), quam quidem iam saec. VI de graeco conversam fuisse veri simile est. Totum hoc scripturae genus, fabulae propius quam historiae, Aegyptiis antiquitus in deliciis fuit; quare nil mirum est ipsum a Coptitis iam mature persaepe tractatum fuisse.

Poesis quam Coptitae excoluerunt tota fere est sacra, liturgiae et laudibus Mariae Virginis et Sanctorum accommodata. Constat hymnis sive ab Ecclesia graeca mutuatis sive nativis, et praecipue libris et narrationibus biblicis metricè retractatis; cuius generis sunt: historiae Salomonis et reginae Saba; passionis Iesu Christi; Mariae Virginis; item Liber Proverbiorum etc. Novissimus liber Triadon saeculo XIV compositus est, sed utrum sermonem tunc temporis adhuc vulgo usitatum praeseferat dubitari potest. Poesim popularem sapiunt quaedam narrationes, ut Archellitis historia et nonnulla alia, quae paulo supra memoravimus.

Insectatio qua imperatores byzantii inde a saeculo VI Monophysitas, quorum tunc temporis permagnus erat in Aegypto numerus, vexarunt, eiusmodi fuit ut etiam in Aegypto inferiore graeca lingua dialectis vernaculis paulatim locum cederet; quarum quae boheirica appellatur iam pridem late diffusa, ad libros vel de graeco vel de sa'idico vertendos adhibita est. Quemadmodum in Aegypto superiore, itidem in inferiore litterae copticae a translatione S. Bibliorum, quae saec. fere VII (aut fortasse admodum prius) facta est, exordiantur; haec autem magni est momenti, utpote quae e textu graeco qui

in Ecclesia Aegypti saec. IV in usu erat, emanet. Praeterea cum post hoc tempus dialectus boheirica propria et publica patriarchatus Alexandrini lingua facta sit, evenit ut libri liturgici et rituales qui Ecclesiae usui essent, boheirice vel translati vel retractati sint, ut Euchologium, Theotokia (sive hymni in Beatam Virginem) Liber Psalmodyae per totum annum et alii multi.

His addenda sunt scripta per multa quae cum sa'idicis pariter eunt, adeo ut eadem historia saepe in utraque dialecto verbis parum dissimilibus narretur. Talia sunt historiae Mariae Virginis, martyrum, eorum praecipue qui Diocletiano regnante martyrium passi sunt, historia Lausiaca, vitae Sanctorum, ut Pesente (ab eius discipulo Moses conscripta saec. VII) Isaac Tiphrensensis, S. Georgii et aliorum multorum in quibus omnibus fabulosa non pauca narrantur; adde martyria S. Ignatii, S. Polycarpi, historiam filiarum Zenonis imperatoris, vitam praeterea Johannis « Phaniçoit » († 1209) quod novissimum est huius generis scriptum Homiliarum quoque SS. PP. de graeco vel de sa'idico conversarum mentio facienda est. Pars longe maior librorum quos memoravimus saec. X est antiquior, sed litterae boheiricae non ultra saec. XIII productae sunt, quo tempore lingua arabica adeo praevaluit ut in ipsis libris ritualibus translatio arabica addita sit.

Scripta quae ad religionem arcte non pertinent (quacum tamen locos eorum nonnullos Coptitae quacumque ratione coniungere nituntur) sunt perpauca, ut translatio Physiologi, incantamenta, praecepta medicorum et quaedam alia.

Denique non sunt silentio praetereunda tum inscriptiones et tituli, tum papyri et « ostraka » innumera

quae ad Coptitarum rem sive iudicalem sive familiarem declarandam eorumque vitae rationem cognoscendam usque ad saeculum VIII plurimum conferunt.

Ceterum saeculo XIII pro coptica per totam fere Aegyptum linguam arabicam penitus substitutam esse pro certo haberi potest (1).

BIBLIOGRAPHIAM videsis in grammaticis pag. 1 memoratis; in *Rivista degli Studi Orientali*, I, 152; II, 111; III, 138; IV, 153; VI, 235; VIII, 012; in *Bibliography of Christian Egypt*, (in *Egypt. Exploration Fund's Reports*) et in *The Journal of Egyptian Archaeology*, necnon in Ephemeride: *Aegyptus, Rivista italiana di egittologia e di papirologia*. Milano 1920, ss. Ex libris novissime editis maioris momenti sunt: W. SPIEGELBERG, *Koptisches Handwörterbuch* (cf. W. E. Crum, in *The Journ. of Egypt. Archaeol.*, VIII (parts III, IV) p. 149, 187. — G. STEINDORFF, *Kurzer Abriss d. Koptischen Gram.*, Berlin 1921. — (G. HORNER) *The coptic version of the New Testament* (sa'id.) t. IV, V et VI (Epist. S. Pauli et Act. Apost.). Oxford, Clar. Press, 1920, 1922. — DE VIS, *Homélies coptes de la Vaticane, Hauniae*, 1922. — W. E. CRUM, H. I. BELL, *Wadi Sarga, Coptic and Greek texts with an introduction by S. CAMPBELL THOMPSON*. Hauniae 1922. — E. DEVAUD, *Études d'Étymologie copte*, Fribourg (Suisse) 1923.

¹ Cf. J. LEIPOLDT, *Geschichte der Koptischen Litteratur** (Gesch. d. christl. Litter. des Orients, Lipsiae 1909, p. 131). A. BAUMSTARK, *Die Koptische Literatur* (Die christl. Literat. des Orients. Lipsiae 1911, p. 106.). H. HYVERNAT in *The Catholic Encycl. of America*, V, 356 (Egypt. Coptic Literature).

ELEMENTA LINGVAE COPTICAE ⁽¹⁾

§ 1. Praecipuae linguae copticae ad rem litterariam ab Aegyptiis adhibitae dialecti sunt: 1) Sa'idica, a Sa'id, *صعيد* arabico nomine Aegypti superioris; 2) Aluimica, a pago Aluim (Chemmis, Panopolis); 3) Fayyumica, a regione Fayyūm (Arsinoe, Crocodilopolis); 4) Memphitica, ab urbe Memphide nuncupatae; denique: 5) Boheirica a voce arabica al-Buḥayrah, *البحيرة* (quod est nomen provinciae Aegypti inferioris) nuncupata. Postrema haec dialectus Aegypti inferioris (Delta), ceterae Aegypti superioris (Thebaidis et Heptanomidis) propriae sunt. In his nostris tabulis dialecti tantum sa'idica et boheirica, in quibus pars longe maxima librorum copticorum scripta est, respiciuntur.

Formas grammaticales quae boheiricae dialecti propriae sunt et cum sa'idica non communes, rubro colore, quo facilius a sa'idicis internosci possint, imprimendas curavimus.

(1) Elementa haec et breves textus eis adiecti hoc tantum spectant ut promptior et facilius fiat aditus ad linguam copticam addiscendam. Ea est enim formarum huius linguae earumque usus copia et varietas, ut nisi prius earum praecipuas et maxime usitatas tiro memoria infixit, non possit, ne quidem iudice, libros grammaticos pleniore, qui materiam ab omni parte et ex ordine explanant, utiliter perlegere. Ex his libris maxime commendandi sunt:

G. STEINDORFF, *Koptische Grammatik*, 2^a ed. (*Porta Ling. Or.*, I, XIV), Berlin. Reuther u. Reichard, 1904. — A. MALLON, *Grammaire copte*, 2. édit., Beyrouth, Imprimerie Catholique, 1907. — L. STERN, *Koptische Grammatik* (liber perutilis), Leipzig. Weigel, 1880.

§ 2. Alphabetum.

Α	α	a
Β	β	b (seriore tempore, nisi sit in fine vocum et syllabarum, = <i>v</i> italic. <i>w</i> german.).
Γ	γ	g (in sa'id. η̄; secus, plerumque in vocibus graecis).
Δ	δ	d (plerumque in vocibus graecis).
Ε	ε	e (ut in ital. <i>bene</i> ; gallice <i>è</i>).
Ζ	ζ	z (plerumque in vocibus graecis).
Η	η	ē (vergens ad ĩ, fere ut in ital. <i>meno</i> , gall. <i>è</i>).
Θ	θ	th (scripturae compendium pro τϷ, et in vocibus graecis;
Ι	ι	i
Κ	κ	k (in vocibus graecis in sa'id. nonnunquam pro γ).
Λ	λ	l
Μ	μ	m
Ν	ν	n
Ξ	ξ	ks (script. compendium pro κς, et in vocibus graecis).
Ο	ο	o
Π	π	p (seriore tempore fere = b).
Ρ	ρ	r
Σ	σ	s
Τ	τ	t (seriore tempore fere = d).
Υ	υ	u (in diphthongis αυ, ευ, ου, ηυ).
Φ	φ	ph (script. compendium pro πϷ, et in vocibus graecis;
Χ	χ	kh (script. compend. pro κϷ et in vocibus graecis;
Ψ	ψ	ps (script. compend. pro πς, et in vocibus graecis).
Ω	ω	ō
Ϝ	ϝ	š (ut <i>sc</i> in ital. <i>scemo</i> ; gall. <i>ch</i>).
Ϟ	ϟ	f
Ϻ	ϻ	h
ϼ	Ͻ	ĝ (ut in ital. <i>giardino</i> ; gall. <i>dj</i> ; nonnunquam scripturae compendium pro τϣ).

- Ͼ Ͽ ĉ (primitus ĝ postea ut in ital. *cera*;
; in vocibus graecis, in libris sa'id., nonnunquam pro κ vel γ.
Ͽ ϻ ti (seriore tempore fere = di).

Postremae sex litterae ϣ-Ͽ a scriptura demotica mutuatae nomina habent: *šey* (Ϟ ϝ): *šey* (Ϟ ϟ): *hori* (Ϸ Ϸ): *šanĝa* (ϼ Ͻ): *šima* (Ͼ Ͽ).

Notas arithmeticas v. § 21. Scripturae compendia sunt $\overline{\text{oc}}$ = xoic dominus,
 $\overline{\text{ic}}$ = incoc , $\overline{\text{ic}}\lambda$ = icpahl , $\overline{\text{p}}\lambda$ = pnevma .

§ 3. Lineola litteris Β λ μ κ ρ (sa'id.) superposita, et in mediis vocibus ad litteram praecedentem pertingens, indicat vocalem brevissimam ě (ante litteram) ut $\overline{\text{p}}$ = *ěr*, $\overline{\text{cw}}$ = *sōlēm audire*; ita etiam in $\overline{\text{κ}}$, $\overline{\text{τ}}$ ut $\overline{\text{κ}}$ = *anĝ*.

ei (sa'id.) initio vocum et syllabarum est = i, ut $\overline{\text{ei}}$ = *iōt*; ante vocalem = ĩ. $\overline{\text{ou}}$ est = u; ante vocalem = u. $\overline{\text{ei}}$ est diphthongus ei. Pro $\overline{\text{ou}}$, $\overline{\text{eu}}$ scribitur $\overline{\text{au}}$, $\overline{\text{eu}}$.

§ 4. a) In sa'id. κ (pron. secundae pers. masc.) post κ fit Ͽ, ut $\overline{\text{κ}}$ pro κκ. Η relationis vel negationis (§ 32) mutatur in μ ante μ, π (φ, ψ) ut $\overline{\text{μ}}$ = *κini, vino*

Hoc fit in sa'id. etiam in artic. plur. (§ 10) et in praepositione $\overline{\text{Ϸ}}$ ($\overline{\text{Ϸ}}$ etc.) ut $\overline{\text{μ}}$ = *caeli*. $\overline{\text{μ}}$ = *in nomine*.

§ 5. Syllabae apertae, cum accentu prolatae, vocalem habent longam, ut in priore syllaba vocis $\overline{\text{cw}}$ = *frater*; quare vocalis longa syl-

labae apertae, quae syllaba in flexione clausa fiat, corripitur; ut **αὐτῆς**. *audire eum*, a **αὐτῆ**. *audire*, et vocalis brevis syllabae clausae quae aperta fiat producit; ut **αὐκ**. *soror* a **αὐκ** *frater*. Sed non raro syllabae quaedam ab ipsa origine apertae, postea factae sunt clausae, et contra clausae factae sunt apertae, neque tamen vocalis longa correpta fuit aut brevis producta. ut **οὐ** *facies* a ***οὐ** derivatum.

§ 6. Pronomina personalia.

Pronomen separatum (nominat.)

	α) cum accentu	β) procliticum	γ)
Sing. 1 m.f.	ἐγώ	<i>ego</i>	ἐγώ
2 m.	σύ	<i>tu</i>	σύ
2 f.	σύ		σύ
3 m.	αὐτός	<i>ille</i>	
3 f.	αὐτή	<i>illa</i>	
Plur. 1 m.f.	ἐμεῖς	<i>nos</i>	ἐμεῖς
2 »	ὑμεῖς	<i>vos</i>	ὑμεῖς
3 »	αὐτοί	<i>illi</i>	
		<i>vel illae</i>	

Pronomen tertiae personae ad personas et ad res aequè referri potest; formae procliticae ut subiecta propositionis nominalis usurpantur ut: **ἐγώ** *οὐ γέλω* *ego (sum) senex*

Ad casus obliquos pronominis personalis quod attinet, v. § 47,5,6 (§ 18).

Saepe pronomen personale separatum vim addit subiecto vel obiecto pronominalibus praecipue si cum verbis vel praepositionibus coniungantur, ut **ἑαυτῷ** **ἐγώ** *ego ipse volo*, **αὐτῷ** **ἐγώ** *ad eum ipsum*.

Pronomen suffixum (gen., accus.)

Sing. 1 m.f.	-ι aut -τ	(1)
2 m.	-κ	
2 f.	-ε, aut nihil, aut τε	(2)
3 m.	-ς	
3 f.	-ε	
Plur. 1 m.f.	-ν	(3)
2 »	-τῶν ; τῆντων.	(4)
3 »	-ων (5)	

§ 7. a) Pronomen suffix. adsciscunt verba (propr. infinitivus), praepositiones (§ 47) et quaedam nomina, quae genera omnia in hac re formam suam saepe mutant et « sta-

(1) ι post ο, ω (οἱ) ut (a **τᾶρο** *sistere*) **τᾶροι** *sistere me*; τ post ceteras vocales et, per analogiam, post consonantes, ut (a **κα**, *relinquere*) **κατ**. *relinquere me*, (a **βοῶν** *solvere*) **βοῶντ** *solvere me*. In vocibus quae desinunt in τ, τ excidit, ut **πατ** *pes meus*, pro ***παττ**,

(2) ε, post consonantes ut (a **καρμ** *servare*) **καρμε** *servare te*; nihil post ο, ω, οἱ ut **τᾶρο** *sistere te*; τε, (in verbis), post ceteras vocales (a **ταδ**, *dare*) **ταδε** *dare te*.

(3) Ex. **ταρον** *sistere nos*; (ab **οπ** *numerare*) (sa'id. **οπι**).

(4) τῶν, post ο (qui in ω producit; cf. § 5) et, in nominibus (§ 7) post α (qui in η producit; cf. § 5) ut **ερωτῶν** *ad vos* **ταρωτῶν** ( ) *sistere vos*, **ρητῶν** *facies vestra* a **ρα** *facies*; **τηντων** post ceteras voces (in statu constructo) ut **κεχτηντων** *proicere vos*, et nomina in τ exeuntia, ut **παττηντων** *pes vester*.

tum pronominalem» sumunt, qui quidem in libris grammaticis duobus lineolis obliquis indicari solet, ut **βωλ** *solvere*, stat. pron. **βολ'**. Nomina quae suffixa admittunt et quorum pars raro, pars (ut **αρηξ'** *finis*, **κορη'** *κειν'* *sinus*, **ρατ** *pes*) nunquam sine suffixo usurpatur, sunt sequentia :

αρηξ'	<i>finis</i>	τηρ'	<i>omnis</i>
ειατ'	<i>intritus</i>	τοοτ'	<i>manus</i>
κορη'	<i>sinus</i>	τορω'	<i>sinus</i>
μαυδα'	<i>solus</i>	ψακτ'	ψακτ'
ουδα'	<i>solus</i>		<i>nasus</i>
ρατ'	<i>pes</i>	ρηα'	<i>voluntas (1)</i>
		ρηα'	<i>vultus</i>
		ρηη'	<i>extremitas</i>
ρω'	<i>os</i>	ρηη'	<i>cor (2)</i>
κορητ'	<i>pretium</i>	ρητ'	<i>venter</i>
σω'	<i>dorsum</i>	ρω'	<i>caput (3)</i>

b) Haec nomina tertiae personae suffixa plerumque adsciscunt si eis genitivus per $\bar{\eta}$ sequatur, ut **ρωη** $\bar{\eta}$ **δαυειδ** *os Davidis*. (Ad **ρω'** quod attinet, status absolutus **ρο** raro usurpatur; verbi autem **ρηκ** status absolutus est **ρηκ**).

(1) **ρηαι** *voluntas mea* **ρηε** *vol. tua (feminae)* (eadem forma est status constructi ut **πετερηε** **ρηουτε** *quod est voluntas Dei*) **ρηητῆ** *vol. vestra* v. § 6, not. 4; **ρηαυ** *voluntas eorum*. Similiter **ρηα'**. Cf. Stern, § 196.

(2) Cum quibusdam verbis tantummodo, ut **κα-ρητ** usurpatur: status absolutus est **ρητ**.

(3) Componitur cum quibusdam verbis, ut **ψακω** *caput tondere*; valet etiam *extremitas*, ut **ρηη** **εχωη** **μηκαρ** *ab extremitate terrae*: status absolutus est **ρωα**.

§ 8. Pronomina possessiva.

I. Pronomen separatum (substantivum)

a) Formae cum accentu.

	(πω')	(τω')	(κου')
Sing. 1 m. f.	πωι $\acute{\epsilon}$ $\mu\omicron\delta$	τωι $\acute{\eta}$ $\epsilon\mu\omicron\delta$	κουι $\acute{\alpha}$ $\epsilon\mu\omicron\delta$
2 m.	πωκ	τωκ	κουκ
2 f.	πω	τω	κου
3 m.	πωη	τωη	κουη
3 f.	πως	τως	κους
Plur. 1 m. f.	πωη	τωη	κουη
2 »	πωτῆ	τωτῆ	κουτῆ
3 »	πωου	τωου	κουου

b) formae procliticae:

πα	== $\acute{\delta}$ $\acute{\omega}\nu$ $\tau\omicron\upsilon$	τα	== $\acute{\eta}$ $\omicron\upsilon\sigma\alpha$ $\tau\omicron\upsilon$, κα $\acute{\alpha}\lambda$ $\acute{\omicron}\nu\tau\epsilon\varsigma$ $\tau\omicron\upsilon$ . . .
Ex.: τωκ	τε	ταμῆτερο	<i>tuum, tua</i>
<i>res, est regnum.</i>			
παπαοεις	πε	πακαρ	<i>res Domini est terra.</i>

II. Pronomen coniunctum (adiectiv. a separato brevius factum)

Sing. 1 m.	πα- $\acute{\epsilon}\mu\acute{\omicron}\varsigma$	τα- $\acute{\epsilon}\mu\acute{\eta}$	κα- $\acute{\epsilon}\mu\acute{\omicron}$
2 m.	πεκ-	τεκ-	κεκ-
2 f.	που-	του-	κου-
3 m.	πεη-	τεη-	κεη-
3 f.	πες-	τες-	κες-
Plur. 1 m. f.	πεκ-	τεκ-	κεκ-
2 »	πετῆ-	τετῆ-	κετῆ-
3 »	πευ-	τευ-	κευ-

Ex.: **τεκμῆτερο** *regnum tuum*, **κευειοτε**, *patres eorum*. Addito pronomine person. separato vis pronomini possessivo coniuncto additur, ut **παβωκ** **αηοκ** *meus proprius servus*.

§ 9. Pronomina demonstrativa.

a) Formae cum accentu:

Pronomen separatum		Pronomen coniunctum	
α) παί	hic	πει-	hic
ταί	haec	τει-	haec
ηαι	hi, hae, haec	κει-	hi, hae, haec
β) πη	ille		
τη	illa		
ηη	illi, illae		

(Forma proclitica π[ε] τ[ε] κ[ε] vice articuli definiti fungitur).

Ex.: παί . . . πε πασσωμα, hoc est corpus meum; τη
 δε δεσιναι illa autem vidit; παί η πη
 hoc vel illud; πειρωμε . . . ηωμω hic.

παί vim addit pronomini demonstrativo coniuncto,
 ut πειρωβ παί hocce opus.

b) Forma enclitica πε. τε. κε in propositione nominali usurpatur ut subiectum tertiae pers. sing. aut plur., ut παηι πε domus mea est (= c'est ma maison, es ist mein Haus). Hoc modo etiam vis praedicato additur, ut: ουπιστος πε προυτε cere fidelis est Deus.

c) Cum relativo ετ et adverbio ἄμαυ ibi componitur ετἄμαυ (= qui ibi, ἐκεῖνος) ille (ms. et fem. sing. et plur.), ut πρωμε ετἄμαυ homo ille. τερωμε ετἄμαυ mulier illa etc.

§ 10. Articulos.

Definitus		Indefinitus	
Sing. m. π, πε (1)	(2),	Sing. ου (4).	
	(3)		
f. τε (1), τ.	(2).	Pl. ρει (5).	
	† (3)		
Plur. m. f. κ[ε], (1) η			
	(3)		

Ex.: πηρη ο οἶνος,
 ο ανθρωπος.

Ex.: ουσμη vox (quae-
 dam), ρειρωμε
 quidam homines.

§ 11. a) Vocativus cum articulo definito usurpatur, ut πρωμε ο homo! Articulus indefinitus usurpatur post ρη. (§ 47 b,5), item ante nomina quae rei materiem indicant, ut ουκουβ aurum. ο χρυσος, et nomina generica, ut ουκοφια sapientia, η σοφια.

b) Nomina quae cum praecedenti nomine per particulam η (§ 47,6) coniunguntur vel quae cum praecedenti nomine aut verbo arete coalescunt (stat. constr.) vel denique quae per praepositionem coniunguntur articulum non admittunt; simili modo propositio non admittit negativa; ex. ουκλωμ ηκουβ corona auri (aurea); κωβιζ impositio manus; ει εβολ ρη σωμα exire a corpore (mori): ἄπε αλου σω puer non bibit.

(1) Ante duo consonantes, ut πεσκωμ canities, τεσμη vox, κεσμη voccs, atque etiam ante nomina haud pauca quae temporis divisiones significant ut τερωπε annus.

(2) Cf. § 4, b.

(3) In safid. rarum.

(4) Ab ουα unus, derivatum, v. § 21 (proprie stat. constructus).

(5) Ab ρεινε aliqui derivatum (proprie stat. construct.)

c) Nomen in appositione habet semper articulum, ut **ἄνθρωπος χριστιανός** *nos christiani*.

§ 12. Pronomina interrogativa.

τίς quis? qualis?; **ὅσος** quis? quid? qualis?; **ὅσους** quot? quantus? quantum?; **ὅτι** quid? (quis?): **ἄρα** (cum suff.) quid? cur?. **τίς, ὅσος, ὅσους** ut substantiva aequae atque ut adiectiva usurpantur; **ὅτι** plerumque est substantivum.

Ex.: **τίς ἐστὶν τὸ ὄνομα σου** quid est nomen tuum? **τίς ἡ ἀδελφή σου** quis puer? **ὅσα τέκνα ἔχει** quatenus est uxor tua? **ὅτι ἡ ἀλήθεια** quidnam est veritas? **ἄρα** (= quid tibi) cur tu? **τίς ἔστιν ἡ ἀλήθεια** o mulier, quid ploras?

§ 13. Pronomen relativum.

ὅς (cum suff. **-ος, -α, (ο)ν**) est pron. relativ. nominis indefiniti; **ὅστις** relat. nominis definiti (absque discrimine generis aut numeri); **ὅστις** componitur cum pronomine demonstrativo (§ 9, b) **ὅς**, ut **ὅστις ἀγαθός ἐστι** (= ille qui fortis) fortis; et (sa'id. **ὅστις ἀγαθός ἐστι**) ille (illa) qui est, (illi qui sunt).

Ex. **ὅστις ἀγαθός ἐστι** puer quidam qui bibit; **ὅστις ἀγαθός ἐστι** pueri quidam qui bibunt; **ὅστις ἀγαθός ἐστι** homo, ὁ ἀκούων, qui audit (audiens).

Frequentissime pronomen relativum sequente verbo vim participii habet (cf. § 45).

§ 14. Nomen.

a) Nomina quamplurima formantur additis in calce literis sequentibus: 1) **ε** (adiect.) fem. **η**, ut **πένθος** vicinus, **πένθη** vicina (**πένθος** limes); 2) **ε** (subst.) ut **πένθος**, numerus (**πένθος** numerare); 3) **ω** (fem.) **ἔβωσ** ut **πένθος**, numerus (**πένθος** numerare); 4) **ς** (masc.) **ἔβωσ** ut **πένθος**, numerus (**πένθος** numerare); 5) **ς** (masc.) **ἔβωσ** ut **πένθος**, numerus (**πένθος** numerare).

(**πένθος** iungere currum); 5) **ς** (fem.) **κλέψω** *furtum*, (**κλέψω** *furari*); 6) **τ(-ητ, -ιτ)** **πένθος** *avis*, (**πένθος** *volare*).

b) Usitatissima sunt praefixa: 1) **πένθ-** (nomen agentis) ut **πένθω** *dare*, **πένθω** *dator*; 2) **πένθ-** (stat. constr. vocis **πένθος**, *homo*) ut **πένθω** (= *vir Aegypti* *aegyptius* (cum nominibus urbium sine **-η** ut **πένθος** *κοτε*, (*vir Rakoti* = Alexandriae) *Alexandrinus*); 3) **πένθ-** (negat. = **α** graec. privativ.) ut **πένθος** *sine voce*, **πένθος**; 4) **πένθ-** (femin.), nomen actionis), ut **πένθος**, *videre*; 5) **πένθ-** (nomen loci) sequente **πένθω**, **πένθος**, *pascuum* (**πένθος**, *pascere*); 6) **πένθ-** ad nomina abstracta formanda **πένθος** *iustitia*.

§ 15. Genus nominum est duplex, masculinum et femininum; nomina composita cum **πένθ-**, nec non sa'id. **πένθ-** sunt femin. ut **πένθος** *regnum*, **πένθος** *videre*.

§ 16. Quaedam nomina (ex. gr. **πένθος** *voluntas*) cum nomine sequenti arctius iunguntur (st. constr.); hoc fit praecipue in vocibus compositis quae, accentu amisso, formam suam per vocalem breviorē **ε** aut **α** aut **ι** corripunt. Ex. **πένθος** *voluntas fratris*; **πένθος** *terrae motus* (a **πένθος** *motus* et **πένθος**, *orbis terrarum*); **πένθος** *silva* a **πένθος** *ager* et **πένθος** *arbor*.

§ 17. a) Similiter hic st. constr. etiam in quibusdam adiectivis usurpatur, ut **πένθος** *aroma* a **πένθος** *odor* et **πένθος** *bonus*; sed plerumque adiectivum cum substantivo (cum articulo defn. vel indefn.) coniungitur particula **πένθω** interposita. Quaedam adiect. ut **πένθος** *magnus*, solent praecedere substantivum et sumunt articulum, sequente **πένθω**, ut **πένθος** *πένθος* *magnum res* sed longe plurima sequuntur, ut **πένθος** *puer dives*.

b) Adiectiva **πένθος** *οὐδέν*, **πένθος** (§ 7) suffixo quod adseiscunt cum substant. coniunguntur ut **πένθος** *urbis tota*, **πένθος** *alius*, procliticum est, ut **πένθος** *ulius homo*. Plur. **πένθος** ut substan-

tivum usurpatur, ut **ἄλλοι** alii; **πάντα** omnia (plerumque ut plural.) sequitur substantivum, ut **ἅπαντα** res omnes.

§ 18. Nomen regens per particulam **ἢ** interpositam cum genitivo coniungitur, ut **πτόπ ἢ ὤστη** lacinia vestis; vel per partic. **ἢτε** (cum suff. person. **ἢτα'**) interpositam, praecipue 1) si nomen regens sit nomen proprium ut **μαρία ἢτε ἰακωβ** Maria Jacobi, 2) aut habeat articulum indefinitum **οὐ** ut **οὐπαρθένος ἢτε προυτε** virgo Dei, **οὐσον ἢταξ** frater eius;

§ 19. Numerus nominum est duplex, singularis et pluralis. Dualis numeri non nisi vestigia quaedam supersunt ut **σκαυ**, etc. duo. Pluralis formatur:

1) addito **ε**; hoc fit plerumque in fine vocum quae in consonantem exeunt, et tunc vocalis, si sit longa corripitur (o pro ω; α pro ι; η) ut **εἰωτ** pater pl. **εἰοτε** patres. **ἄλιητ** avis, pl. **ἄλιητε** aves;

2) Vocalibus, in mediis nominibus, o in ω, et α in αυ mutatis, ut **ἄβος** vestis, pl. **ἄβωωσ** vestes; **ἀπασ** iusiurandum, pl. **ἀπασαυ** iuranda.

3) Additis in fine vocum quae in vocalem exeunt, γ aut γε, et vocali finali mutata hoc modo:

Nomina masculina		Nomina feminina (et quaed. masc.)	
Sg. -ο	Pl. -ωων	Sg. -ω, -η	Pl. -οουε
-ε	-ηυ	-ε	-ηυε
-ε (adiect.)	-εευ,		

Ex.: **ῤρο** rex, pl. **ῤρωων** reges; **ἀμπε** pistor, pl. **ἀμπεηυ** pistorum; **σάβε** sapiens, pl. **σάβεευ** sapientes.

δω doctrina, pl. **δωουε** doctrinae; **τῤηη** animal, pl. **τῤηηοουε** animalia; **πε** cae-

lum, pl. **πηυε** caeli; adde masc. **χοεῖς** (sa'id.) dominus pl. **χοουε** domini; **σπῤ** latera, pl. **σπῤοουε** latera. Quaedam nomina graeca interdum analogiam nominum copticorum sequuntur, ut **ψυχη** plur. **ψυχοουε**

Saepe forma una eademque manet in singulari et plurali.

§ 20. Irregularia sunt: **σῤ** frater, pl. **σῤηυ** fratres; **χοῖ** navis, pl. **εχηυ** naves **τοου** (sa'id.) mons, pl. **τουειη** montes; **εβε** bos, pl. **εβοου** boves; **ρομπε** (sa'id.) annus, pl. **ρομπεοουε** anni; **γῤε**, **σγῤε** mulier, pl. **γῤεε** mulieres etc.

§ 21. **Nomina numeralia.**

Nomina numeralia cardinalia (1):

Masculina	Feminina
1 ἄ ουα	ουει
2 β σκαυ	σῤτε (σεντε)
3 γ ψομῤτ (st. est. ψμῤτ)	ψομτε (st. est. ψμῤτ)
4 δ ςτοου (st. est. ςτου)	ςτοε
5 ε ϖου	ϖε
6 ε σοου (st. est. σου)	σοε
7 ζ σαυϖ (st. est. σευ)	σαυϖε
8 η ψμουη	ψμουηε
9 θ ψῤσ. ψῤτ (pro πσ.)	ψῤτε
10 ι μῤτ (sa'id. procl. μῤτ)	μῤτε
11 ῤ μῤτοουε	μῤτοουε
12 ῤ μῤτσοουε	μῤτσοουε (= masc.)
13 ῤ μῤτψομτε	(= masc.)

(1) Formae rariores omittuntur; cfr. STERN, § 278; STEIND., § 175.

Masculinum	Femininum
14 $\overline{\text{ΙΧ}}$ $\overline{\text{ΜΗΤΑΧΤΕ}}$ $\overline{\text{ΜΕΤΧΤΙΟΥ}}$	(= masc.)
15 $\overline{\text{ΙΕ}}$ $\overline{\text{ΜΗΤΗ}}$ $\overline{\text{ΜΕΤΗΟΥ}}$	»
16 $\overline{\text{ΙΕ}}$ $\overline{\text{ΜΗΤΑΣΕ}}$ $\overline{\text{ΜΕΤΣΟΥ}}$	»
17 $\overline{\text{ΙΖ}}$ $\overline{\text{ΜΗΤΣΑΩΧΕ}}$ $\overline{\text{ΜΕΤΙΩΧ}}$	»
18 $\overline{\text{ΙΗ}}$ $\overline{\text{ΜΗΤΩΜΗΝΕ}}$ $\overline{\text{ΜΕΤΙΩ}}$	»
19 $\overline{\text{ΙΘ}}$ $\overline{\text{ΜΗΤΨΙΣ}}$ $\overline{\text{ΜΕΤΨΙΤ}}$	»
20 $\overline{\text{Κ}}$ $\overline{\text{ΧΟΥΩΤ}}$ $\overline{\text{ΧΟΥΤ}}$	$\overline{\text{ΧΟΥΩΤΕ}}$ $\overline{\text{ΧΟΥΤΕ}}$
21 $\overline{\text{ΧΟΥΤΟΥΕ}}$ $\overline{\text{ΧΟΥΤΟΥΑΙ}}$	(= masc.)
30 $\overline{\text{Λ}}$ $\overline{\text{ΜΑΔΒ}}$ $\overline{\text{ΜΑΔ}}$	$\overline{\text{ΜΑΔΒΕ}}$ $\overline{\text{ΜΑΔΕ}}$
40 $\overline{\text{Μ}}$ $\overline{\text{ΩΜΕ}}$	(= masc.)
50 $\overline{\text{Ν}}$ $\overline{\text{ΤΑΙΟΥ}}$ $\overline{\text{ΤΕΟΥ}}$	»
60 $\overline{\text{Ξ}}$ $\overline{\text{ΣΕ}}$	»
70 $\overline{\text{Ο}}$ $\overline{\text{ΩΧΕ}}$ $\overline{\text{ΩΧΕ}}$	»
80 $\overline{\text{Π}}$ $\overline{\text{ΩΜΕΝΕ}}$ $\overline{\text{ΩΜΕΝΕ}}$ $\overline{\text{ΩΜΕΝΕ}}$	»
90 $\overline{\text{Ψ}}$ $\overline{\text{ΠΣΤΑΙΟΥ}}$ $\overline{\text{ΠΣΤ.}}$ $\overline{\text{ΠΣΤ.}}$	»
100 $\overline{\text{Ρ}}$ $\overline{\text{ΩΕ}}$	»
200 $\overline{\text{Φ}}$ $\overline{\text{ΩΗΤ}}$ $\overline{\text{ΩΗΤ}}$ $\overline{\text{ΩΗΤ}}$	»
300 $\overline{\text{Τ}}$ $\overline{\text{ΩΜΗΤΩΕ}}$ $\overline{\text{ΩΜΗΤΩΕ}}$	»
1000 $\overline{\text{Χ}}$ $\overline{\text{ΩΟ}}$	»
2000 $\overline{\text{Β}}$ $\overline{\text{ΩΟ}}$ $\overline{\text{ΩΟ}}$ etc.	»
10000 $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{ΤΒΑ}}$ $\overline{\text{ΤΒΑ}}$	»

$\overline{\text{ΩΗΤ}}$, $\overline{\text{ΩΗΤΕ}}$ sunt proprie dualis numeri (v. § 19): numeri 50-90 sunt proprie pluralia numerorum 5-9.

Numeri 300-900 exprimuntur: a) (sa'id.) per $\overline{\text{ΩΕ}}$, praemisso nomine unitatis in st. constr. ut: $\overline{\text{ΧΤΟΥ}}$ $\overline{\text{ΩΕ}}$ = 400, (et similiter 3000-9000, 30.000-90.000 ut $\overline{\text{ΧΤΟΥ}}$ $\overline{\text{ΩΟ}}$ et $\overline{\text{ΧΤΟΥ}}$ $\overline{\text{ΤΒΑ}}$; vel b) in statu absoluto sequente $\overline{\text{Π}}$, ut $\overline{\text{ΧΤΟΥ}}$ $\overline{\text{ΩΗΤ}}$, etc.

Dimidium exprimitur per $\overline{\text{ΠΩΕ}}$ $\overline{\text{ΩΗΤ}}$ vel per $\overline{\text{ΣΟΣ}}$ $\overline{\text{ΣΙΣ}}$ $\overline{\text{ΧΟΣ}}$ $\overline{\text{ΧΕΣ}}$. Fractiones exprimuntur praepositis in sa'id. $\overline{\text{ΩΩΗ}}$

(st. est. $\overline{\text{ΩΩΗ}}$) ut $\overline{\text{ΩΩΗ}}$ $\overline{\text{ΩΩΗ}}$ pe ut $\overline{\text{ΩΩΗ}}$ $\overline{\text{ΩΩΗ}}$ vel $\overline{\text{ΩΩΗ}}$ $\overline{\text{ΩΩΗ}}$ $\overline{\text{ΩΩΗ}}$, $\overline{\text{ΩΩΗ}}$ = 1/3. $\overline{\text{ΩΩΗ}}$ sequitur nomen in singulari, ut $\overline{\text{ΠΩΟΥ}}$ $\overline{\text{ΩΩΗ}}$ *duae mortes*, ceteri numeri praecedunt et interpolant $\overline{\text{Π}}$, ut $\overline{\text{ΩΩΗ}}$ $\overline{\text{ΩΩΗ}}$ *quinque pueri*.

§ 22. Nomen numerale ordinale.

Nomen numer. (adiect.) ordinale formatur praeposita numero cardinali syllaba $\overline{\text{ΜΕ}}$ $\overline{\text{ΩΩΗ}}$ ut $\overline{\text{ΠΜΕΩΩΗ}}$ $\overline{\text{ΩΩΗ}}$ *secundus*; nomen hoc per particulam $\overline{\text{Π}}$ cum substantivo vel praecedente vel sequente coniungitur, ut $\overline{\text{ΠΩΟΥ}}$ $\overline{\text{ΠΜΕΩΩΗ}}$ $\overline{\text{ΩΩΗ}}$ *secunda mors* « Primus » vertitur per $\overline{\text{ΩΩΗ}}$ fem. $\overline{\text{ΩΩΗ}}$ (rarum) $\overline{\text{ΩΩΗ}}$ vel per $\overline{\text{ΩΩΗ}}$ fem. $\overline{\text{ΩΩΗ}}$ $\overline{\text{ΩΩΗ}}$ Sa'id. $\overline{\text{ΩΩΗ}}$ habet etiam st. constr. $\overline{\text{ΩΩΗ}}$, ut $\overline{\text{ΠΩΩΗ}}$ $\overline{\text{ΩΩΗ}}$ vel $\overline{\text{ΠΩΩΗ}}$ $\overline{\text{ΩΩΗ}}$ *primum mandatum*.

Verbum.

§ 23. Formae verbi fundamentales sunt: infinitivus et qualitativus. Infinitivus est proprie nomen quod active simul et passive sumi potest, ut $\overline{\text{ΧΩΚ}}$ = $\overline{\text{τὸ}}$ *perficere* et $\overline{\text{τὸ}}$ *perficere*; infinitivus intransitivus initium status denotat, non eius diuturnitatem ut $\overline{\text{ΩΩΠΕ}}$ $\overline{\text{ΩΩΗ}}$ *feri*. Qualitativus vero indicat statum passivum et statum intransitivum quoque sed diuturnum, qua re a ceteris intransitivis internoscitur.

§ 24. Verbum vel 1) accentum suum retinens, per particulam $\overline{\text{Π}}$, aut, in verbis sensuum ut *ridere*, *audire* (et aliis quibusdam, ut $\overline{\text{ΜΟΥΤΕ}}$ $\overline{\text{ΩΩΗ}}$ *vocare*, $\overline{\text{ΣΜΟΥ}}$ *benedicere*), per $\overline{\text{Ε}}$, cum suo obiecto coniungitur (status absolutus); vel 2) procliticum est et cum obiecto arcte coniungitur (status constructus); vel 3) pronomina habet suffixa (status pronominalis), vel denique 4) obiecto caret et statum diuturnum indicat (qualitativus). Hinc quadruplex forma in verbis oriri potest 1) absoluta ut $\overline{\text{ΒΩΛ}}$ *solvere*, ex.: $\overline{\text{ΑΧ}}$ $\overline{\text{ΒΩΛ}}$ $\overline{\text{ΜΠΕΡΜΟΥΡ}}$ *solvit eius vinculum*, $\overline{\text{ΝΑΥ}}$ *videre*, $\overline{\text{ΑΧΝΑΥ}}$ *vidit puerum quemdam*; 2) constructa, plerumque per vocalem breviorē expressa, ut $\overline{\text{ΒΩ}}$, $\overline{\text{ΒΕ}}$ *solvere*,

ex.: ἀϋβῆ, ἀϋβῆς περμουρ solvit eius vinculum; 3) pronominalis, saepe per vocal. o expressa, ut ἀϋβῶλ-ϋ solvit eum (verbum ζω dicere si obiecto proprio caret adsciscit suffix. -c, ut ἀϋχῶος ἀϋχῶ ἄμμος dixerunt); 4) qualitativa, saepissime per η vel o expressa ut βῆλ solutus. Ceterum non omnium verborum quadruplex forma in usu est; praecipue minus frequens est forma constructa. Classes in quas, hoc respectu, verba dividuntur recensentur in Steindorff, p. 97 s.; Mallon, p. 87 s., Stern, p. 181 s.

§ 25. a) Vox proprie passiva deest et saepe tertia plurali exprimitur, ut ἀϋσωτῆ ἐπεκτωβῶ oratio tua exaudita est. (Subiectum logicum per εβῶλ ϋτῆ exprimitur). Nonnumquam vox activa verbo † dare et vox passiva verbo ϋ sumere formantur: ex. †ωμς baptizare, ϋωμς baptizari. Ceterum cf. quae de forma qualitativa dicta sunt § 23.

b) Quaedam verba, ut τωη" surgere. κτο". redire, reflexive usurpantur, ut ἀϋ-τωη-ϋ surrexit.

§ 26. Praefixo c-, et multo saepius praefixo τ- derivantur haud pauca verba causativa, ut a μωη permanere, σμικε sistere, a σω bibere τσο potum praebere. (Verba praefixo τ- formata desinunt in vocalem o).

§ 27. Verba graeca in sa'id. ea forma usurpantur quam in imperativo habent, ut κρικε = κρῖναι, μετακωει = μεταγοεῖν;

§ 28. Flexio. Flexionem antiquiorem in qua subiectum (nomen vel pronomen suff.) post verbum ponitur, per pauca verba nunc retinent, ut πεξε dicere, dixisse, ex. πεξε πκωυτε dixit Deus, πεξαι dixi, πεξαικ dixisti; πεξαιη, dixistis, πεξαιϋ, dixerunt. Ita pariter flectuntur quaedam verba (vim adiectivi habentia); h. e. πεσε pulcrum esse; πεβε turpem esse; καψε multum esse; (quae verba formas pronominales habent πεσω", πεσω". καψω") κακωυ pulcrum, bonum esse; καδ magnam esse. Ex. καψε περηδ multa est

miseriordia eius. Imperfectum per praecedens η exprimitur, ut η καψε multi erant.

§ 29. Similia sunt verba impersonalia οηη (= εστι τ.δ...) et μη. ἄμη = οδκ εστι τ.δ... quae, sequente ητε (cum suff. ητα") genitivi, valent habere et non habere (saepe sequitur adv. ἄμαϋ ibi, ut οηη ἄμαϋ). Οηη ητε in οηητε coalescit et pariter μη ητε in μητε

Ex.: οηητε (οηη ητε) πωρη ηρωμε εζωυσια. Filius hominis habet potestatem. Cum suffixis occurrit forma plenior οηηται et brevior οηη†. ego habeo etc., μη† non habeo etc. Si η praecedat, haec verba vim habent imperfect. ut η οωκ ουρωμε. homo quidam erat.

§ 30. Pars longe maxima verborum praefixis verbalibus et pronominalibus assumptis flectitur; ut praef. α (a radice « ar » facere derivatum) ad indicandum perfectum. Elementa haec ante subiectum nominale immutata manent, ut α πειωτ καϋ pater vidit (forma separata); post subiectum adsciscunt pronom. suffix. ut πειωτ αρηκϋ pater vidit; si verbum praecedat, sequenti subiecto (nomini) praemittitur in appositione: ηβι ut αρηκϋ ηβι πειωτ vidit pater.

§ 31. a) Tempora sunt: Praesens I et II; Futurum I, II et III; Perfectum I et II; Imperfectum; Imperfectum futuri; Praesens (aoristus) consuetudinis.

Modi sunt: Coniunctivus, Optativus, Finalis.

b) Praesens I et Fut. I praefixo verbali auxiliari carent et subiectum suum sequuntur, ut πκωυτε σοωηη. ἄμωκ Deus cognoscit te. Si pronomen personale sit subiectum habet formas: †, κ etc. v. § 33. Futurum I addit syllabam ηα (quae est st. constr. verbi πκωυ venire) ut †ηασω bibam.

c) Verbo auxiliari ε (esse) formantur Praes. II, Fut. II

(addito **κα**) et Fut. III (add. **-ε** § 34). Verbo **κε** (*erat*) formantur: Imperfectum et (addito **κα**) Imperfectum futuri.

d) Verbo auxiliari **α** (*facere*) formantur Perf. I et II; Praesens (aoristus) consuetudinis et Modus coniunctivus.

e) Verbo auxil. **ῥ**, composito cum **μα**, **τ**, **τα** formantur modi: Optativus, Causativus, Finalis.

Verbum formae qualitativae auxiliaria **α** et **ῥ** non admittit.

§ 32. In forma verbi negativa praefigitur plerumque **ἠ** formae affirmativae, sequente **αν**, ut **†σω** *bibo*. **ἠ†σω** **αν** *non bibo*. Quaedam tempora formas habent negativas sibi proprias, ut infra suo loco dicitur.

§ 33. MODUS INDICATIVUS.

	Praesens I.		Futurum I.
Sing. m. f. 1	†-		†κα-
m. 2	κ-		κκα-
f. 2	τε-		τεκα-
m. 3	ϙ-		ϙκα-
f. 3	σ-		σκα-
Plur. m. f. 1	τῆ-		τῆκα-
» 2	τετῆ-		τετῆκα-
» 3	σε-		σεκα-

Ex.: **†σω** *bibo* (*tempore praesenti*), **κσω** *bibis*, **κκαγ** *bibes* etc.; **ογα-vides** etc., **ογαλοϙ** *σω puer bibit*, **λοϙ** *κσω puer bibet*.

Forma negativa est per **ἠ-** **αν**
 ut: **ἠ†σω** **αν** *non bibo* **ἠῥσω** (v. § 3)
non bibis etc. **ἠ†κασω**, **αν**,
non bibam.

Praeformativa praesentis I: **† κ** etc. cum praepositionibus vel adverbis composita verbum *esse* supplent, ut **ανοκ** **†εῦ** **παειωτ** *ego sum in Patre meo*.

§ 34

a) Praesens II.

Sing. m. 1	ει-
m. 2	εκ-
f. 2	ερε-
m. 3	εϙ-
f. 3	εσ-
Plur. m. f. 1	ειπ-
» 2	ετεπῆ-
» 3	εγ-

Forma separata:

Ex.: **εισω** *bibo*,
εκσω *bibis*,
 etc.; **ερε** *πε-*
ρε *σω* *bos bibit*

Futurum II.

εικα-	ειπκα-
εκκα-	εκπκα-
ερεκα-	ερεπκα-
εϙκα-	εϙπκα-
εσκα-	εσπκα-
ετεπκα-	ετεππκα-
εγκα-	εγπκα-

ερε... **κα**
εικσω *bibo*,
εκκσω *bibis*,
ερε *περε* *σω* *bos bibit*
εϙσω *bos bibit*

Futurum III.

Forma negat. (absque **αν**)

ειε-	ειπκα-
εκε-	ειπεκ-
ερε-	ειπε-
εϙε-	ειπεϙ-
εσε-	ειπес-
επε-	ειπεκ-
ετεπῆε-	ειπεπῆ-
εγε-	ειπεγ-

ερε (vel ερε... ε-) **ειπε**
ειεσω *bibam*, **ειπκσω** *non bibam!*
εκεσω *bibes*; **ειπεκσω** *non bibes!* **ει-**
ερε *περε* *σω* *vel ε. π.* **ειπε** *εσω* *bos non*
εϙεσω *bos bibit!*
bet

b) Forma negativa (Praes. II et Fut. II) per **π-** .. **ἀπ** est: **κει-**, **κλι-** .. **ἀπ**, **κεικᾶ-** **κλικᾶ-** .. **ἀπ**, **κεκ-****κλικ-** .. **ἀπ-** etc. **π**ερε **κλιρε** .. **ἀπ**, **π**ερε **κλιρε κᾶ** .. **ἀπ** ut **κειςω κλις** **ἀπ** *non bibo*, **κεικᾶσω κλικᾶ** **ἀπ** *non bibam* etc.; **π**ερε **κλιρε π**ερε **ςω** **ἀπ** *bos non bibit*; **π**ερε **κλιρε π**ερε **κᾶσω** **ἀπ** *bos non bibet* (Exempla fut. III negativi v. p. 21).

c) Praesens II cum partic. **-ωδᾶπ-** (negat. **ωδᾶπᾶ**, **ωδᾶπῶτε**) conditionem simplicem indicat, ut **εφωδᾶπκᾶγ** (**εφω**) **εροι ωδᾶρει** (-ι) **ᾖθε** (**εφρη**) **ᾖωδᾶδου** *si me videt, solet ad me venire ut puer*; (**εφωδᾶπᾶκᾶγ**, **εφωδᾶπῶτεκᾶγ** *si non videt*).

d) In propositionibus interrogativis plerumque Praes. II et Fut. II occurrunt, ut **εκβῆκ ετωκ** (**εκβ**, **εθ**) *quo is?* **εφτωκ** (**εφτωκ**) *ubi est?*

§ 35.

Imperfectum

Imperfectum futuri

Sing. m. f. 1	κει- κλι-	κεικᾶ- κλικᾶ
m. 2	κεκ- κλικ-	κεικᾶ- κλικᾶ (cf. § 1, b)
f. 2	π ερε- κλιρε-	π ερεκᾶ- κλιρεκᾶ-
m. 3	κεφ- (εκεφ-) κλιφ-	κεφκᾶ- κλιφκᾶ-
f. 3	κ ες- κ λις-	κ εσκᾶ- κ λισκᾶ-
Plur. m. f. 1	κεκ- κλι-	κεικᾶ- κλικᾶ-
» 2	κετετῆ- κλιρετεν-	κετετῆκᾶ- κλιρετενκᾶ-
» 3	κεν- (εκεν-) κλιεν-	κενκᾶ- κλιενκᾶ-

Forma separata:

περε (**εκερε**) **κλιρε**. **π**ερε **κλιρε** ... **κᾶ**.

Ex.: **κειςω κλιςω**, *bibebam*, **κεκσω κλικσω**, *bibebas* etc.; **π**ερε **κλιρε π**ερε **ςω** **π**ε **bos bibebat**. **κεικᾶσω κλικᾶ**, *in eo eram ut biberem*, **κεικᾶσω κλικᾶ**, *in eo eras ut biberes*; **π**ερε **κλιρε π**ερε **κᾶσω** **bos** *in eo erat ut biberet*.

Particula **π**ε sequitur imperfectum, plerumque in bold, rarius in sa'id.

Forma negativa imperf. accipit, post verbum, **ἀπ**, sequente plerumque **π**ε et similiter forma negat. impf. futuri. Ex.: **κειςω κλιςω** **ἀπ π**ε *non bibebam*; **π**ερε **κλιρε π**ερε **ςω** **ἀπ π**ε *bos non bibebat*. **κεικᾶσω κλικᾶ** **ἀπ π**ε *non in eo eram ut biberem*; **π**ερε **κλιρε π**ερε **κᾶσω** **ἀπ** *bos non in eo erat ut biberet*.

§ 36.

Perfectum I.

	affirmativum	negativum	
		α)	β)
g. m. f. 1	α ι-	ᾶπ ι- (<i>sa'id. et. ᾶπει-</i>)	ᾶπᾶ †- (εμ .)
m. 2	α κ-	ᾶπ κ- ᾶπ εκ-	ᾶπᾶ τῆ- ᾶπᾶ τεκ-
f. 2	α ρε-	ᾶπ ε-	ᾶπᾶ τε-
m. 3	α φ-	ᾶπ φ- ᾶπ εφ-	ᾶπᾶ τῆφ- ᾶπᾶ τεφ-
f. 3	α ς-	ᾶπ ς- ᾶπ ες-	ᾶπᾶ τῆς- ᾶπᾶ τες-
pl. m. f. 1	ἀπ -	ᾶπᾶ - ᾶπ εν-	ᾶπᾶ τῆ- ᾶπᾶ τεν-
» 2	α τετῆ- α τετεν-	ᾶπ ετῆ- ᾶπ ετεν-	ᾶπᾶ τετῆ- ᾶπᾶ τετεν-
» 3	α γ-	ᾶπ ογ-	ᾶπᾶ τογ-

Forma separata:

α **ᾶπ**ε **ᾶπᾶ**τε

Forma negativa β) Perfecti I (quod fere vim aoristi graeci habet) valet *nondum*, **ᾶπᾶ**†**ςω** *nondum bibi*.

Ex.: **α**ιςω *bibi* (= *ἔπιον*), **α**κσω *bibisti*, etc., **α** **π**ερε **ςω** (vel **εφ**ςω) *bos bibit* (*ἔπιε*).

Perfectum I affirmativum, si 2^{am} pers. plural. exceperis, minus eiusdemque formae est ac Praesens II, ita ut, ex. gr. **α**ιςω aequè *bibo* et *bibi* verbi possit.

Perfectum II.

	Praesens consuetudinis.	
	affirmativum	negativum
Sing. m. f. 1	ἤταί-	ἠεῖ-
m. 2	ἤτακ-	ἠεκ-
f. 2	ἤταρε-	ἠερε-
m. 3	ἤταρ-	ἠερ-
f. 3	ἤτας-	ἠεσ-
Plur. m. f. 1	ἤταν-	ἠεν-
» 2	ἤτατετῆ-	ἠετετῆ-
» 3	ἤταν-	ἠεν-

Forma separata:

ἤτα	ἠερε (εἠερε)	ἠερε
-----	--------------	------

Formae negativae Perfecti II (quod vim praeteriti habet) sunt: 1) ... ἀπ. ut: ἤταίσιν ἀπ

non bibi, et 2) εἴτε ἠερε (quae in proposit. interrogativis frequentatur), ut: εἴτε ἠερε πικρανῆ εἴμε numquid Israel non cognovit?

Ex.: Perf. II ἤταίσιν bibi, ἤτακσιν bibisti. ἤτα in proposit. interrogativis saepe usurpatur ἤτοσιν ἠερε ἤταρσιν οὐ, ipse autem quid fecit? (cfr. § 34,d). Praesens consuetudinis: ἠερε soleo bibere, ἠεκσιν soles bibere, ἠερε περε σω bos solet bibere.

§ 37. Perfectum I affirmativum et idem negativum utriusque formae α et β (§ 36) in sa'id.

si eis νε, ενε praecedat, vim habent plusquam-perf. vel praeteriti ut: νε ἠερεσιν (νε) biberant; νε ἠερεσιν (νε) nondum biberant; (sa'id.) νε vel ενε ἠερεσιν (νε) non biberat. νε, ενε ante praesens consuetudinis affirmativum et, in sa'id. etiam negativum, ei tribuunt vim imperfecti, ut νε ἠερεσιν (νε) solebat bibere, et sa'id. νε ἠερεσιν non solebat bibere. νε potest addi vel omitti; (post ἠερε etc. in sa'id. omittitur).

§ 38. MODUS FINALIS

§ 39. a) MODUS OPTATIVUS

Sing. m. 1	τάρι-	ἠερε-
m. 2	τάρεκ-	ἠερεκ-
f. 2	τάρε-	ἠερε-
m. 3	τάρεσ-	ἠερεσ-
f. 3	τάρεσ-	ἠερεσ-
Plur. m. f. 1	τάρῆ-	ἠερεῆ-
» 2	τάρετῆ-	ἠερετῆ-
» 3	τάρου-	ἠερου-

Forma separata:

τάρε	ἠερε
------	------

Ex.: τάρισιν ut bibam, τάρεκσιν ut bibas, τάρε περε σω ut bos bibat. ἠερεσιν utinam bibam, ἠερεκσιν utinam bibas etc. ἠερε περε σω utinam bos bibat. Forma negativa per futurum III negativum exprimitur ut ἠερεσιν περεσιν (= μή γένοιτο).

b) Optativi forma est ἠερεσιν eamus! (propr. « da facere nos » *ἠερεσιν(ο)).

§ 40.

MODUS CONIUNCTIVUS

	α) simplex	β) compositus cum ἠερε
Sing. m. f. 1	τάρ-, ἤτα-	ἠερετάρ-, ἠερετάρ-
m. 2	ἤτα-	ἠερετάρ-
f. 2	ἤτα-	ἠερετάρ-
m. 3	ἤτα-	ἠερετάρ-
f. 3	ἤτα-	ἠερετάρ-
Plur. m. f. 1	ἤταν-	ἠερετάρταν-
» 2	ἤταν-	ἠερετάρταν-
» 3	ἤταν-	ἠερετάρταν-

Forma separata:

ἤτα	ἠερετάρ.
-----	----------

Modo coniunctivo propositio sequens cum praecedente coniungitur, absque temporis aut modi determinatione, ut **μαρῖνονωμ** μαρῖν- **ἵτεκω** *comedamus et bibamus* (non « *ut bib.* »). Saepe tamen post verba imperandi, volendi etc., post **θωπως** (ὅπως), **θωστε** (ὄστε), **μηπως** (μήπως), propositio fit subordinata, non coordinata, ut: **εγούωω** **ἵσει** **εθούη** εθούη *cupiunt intrare*.

§ 41. IMPERATIVUS.

a) Propriam imperativi formam perpauca verba retinent, h. e.: **αμου** *veni!*, **αμη** *veni (o mulier!)*, **αμητιῖ** αμητιῖ *venite!*; **αηκε** αηκε (st. pron. **αη'**) *fer, ferte*; **αριρε** αριρε *fac, facite* (st. pron. **αρι'**); **μα** οὐ μοι *da, date*; **μο** *accipe*; **αμητιῖ** αμητιῖ *accipite*; **αρι** αρι *time!* *timete!*

Pro imperativo plerumque infinitivus usurpatur, ut † *dare* et *dato*. Verum in imperat. verborum cum **ῖ** ε compositorum **ῖ** ε in **αρι** mutatur ut **ῖθωστε**, αριθω *timere*, **αριθωστε**, αριθω *time!* *timete!*

b) Imperativus negativus praeposito **αῖπῖ** αῖπῖ formatur, ut **αῖπῖω** αῖπῖω *ne biberis*.

§ 42. Imperativis nonnullorum verborum **α** praefigitur ut **καυ** *videre*, **ακαυ** *vide!* *videte!*; **ουκ** *aperire*, **αυκ** (per **αου**— § 3) *aperi, aperite*; **αω** *dicere*; **ααω** (**αα'**) *dicite*.

Praefigitur similiter **μα**: α) persaepe in sa'id., *certiorem facere* (ab **εμ** *scire*) **ματαμο** *certiorem fac, facite*.

β) Ad arbitrium in sa'id., *imperativo verborum cum † compositorum, † plerumque omisso, ut **λα** *lactare*, **αλα** *lacta, lactate!**

§ 43. INFINITIVUS.

Infinitivus est proprie nomen (§ 23), et cum genitivo per **ἵ** coniungitur, ut **πωκθ** **αῖπρωμε** αῖπρωμε *vita hominis*; verum si habeat articulum masc. potest vim verba-

lem habere, ut **επκοοστ** επκοοστ *πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με*. Si articulo careat, vel immediate cum verbo regente coniungitur (st. constr.) ut **ουεω †** *velle dare*, vel per **ε**, ut **†ορωω** **εω** *volo bibere*, vel denique per **ἵ**, ut **ειμε** ειμε **ἵκαυ** *cupio videre*.

§ 44. INFINITIVUS CAUSATIVUS.

Sing. m.-f. 1	τρα-	<small>αρι-</small>
m. 2	τρικ-	<small>αρικ-</small>
f. 2	τρε-	<small>αρε-</small>
m. 3	τρεϑ-	<small>αρεϑ-</small>
f. 3	τρεσ-	<small>αρεσ-</small>
Plur. m. 1	τρικ-	<small>αριπ-</small>
» 2	τρετιῖ-	<small>αρετιῖ-</small>
» 3	τρεν-	<small>αριπ-</small>

Forma separata:

τρε, αρε (st. constructus) αρε (st. absol.)

Ex.: **αυτραῖνοβε** αυτραῖνοβε *fecerunt ut ego peccarem*, **αϑτρεκωω** (sa'id.) **αμοϑ** *fecit eos sepelire eum*, **αϑτρεκωω** *timere* *propter timorem*

Forma negativa fit praemisso: **αῖπ** αῖπ ut **αυκοπε** **εταῖτρεϑωκ** εταῖτρεϑωκ *orantur ne intraret*.

Usurpatur infinitivus causativus (praecedente praepositione **ε-**) si infinitivus habeat proprium subiectum, ut fit post verbum impersonale ut **θαιε** **ετρε** **ηλιαε** **ει** ει *oportet Eliam venire*; item post verba imperandi, volendi etc., ut **†ορωω** **ετρεϑω** ετρεϑω *volo eum bibere*, nec non post **αῖπκα**, **θῖ**, **θαι** etc.

Infinit. causativus (ut simplex particula **ε**) praecipue scopum et propositum indicat.

§ 45. a) Verbo auxiliari **ε** (cum subiect. pronom. suff. **ει**, **εκ** etc. eiusdem formae ac Praes. II sa'id.; forma separata **ερε**) propositiones statum indicantes cum propositione principali coniunguntur, et fere vicem participiorum sup-

plent, ut **αριμωνι εριωληλ** *mansit dum precatur* = *preans* (صَلَّى). Usurpatur etiam cum temporibus § 34, dictis ut (Perf. I) (sanavit eam) **εαριμωνι ητεςβιχ** *cum apprehendisset (χαρτήσας) manum eius*; (negat. § 36) (*prater meus triduum in lecto iacuit*) **εμπουτομοσφ μη θαψάντων ατόν** *cum non sepelissent eum*. Atque ita **εητα, εωδρε, εμερε** etc.

b) Similiter cum imperf. (§ 35) **περε (επερε)** quod quidem in propositione conditionali occurrit cuius conditio ad effectum non perducta sit, ut: **εκεκ μπειμα περε πασον ηαμου αη** *si fuisses hic frater meus non mortuus esset*.

v) Participii Perfecti vice fungitur in sa'id. propositio per **ητερε** inducta, ut **ητερει ητερι** *dum ego, ητερεκ* *dum tu* etc.; negativ. **ητερετμ-** *dum non*, ut: **ητερε ηδαμωη δε σωτμ εκαη πεχαφ** *cum daemone habere uulnisset (αχούσας) ait...* **ητερουτμσω** *cum non bibissent...* (μη πίνοντας).

§ 46. Subiectum et praedicatum (in propositione nominali proprie dicta) per copulas: **πε** (masc. sing.) **τε** (fem. sing.) **κε** (masc. fem. plur.) coniunguntur, ut **ητοφ πε ηρο μπεοφ** *ipse est rex gloriae*; **ταη τε τεβιμε** *haec est mulier*; **και κε κεσκηη** *hi sunt fratres*. Si subiectum cum genere et numero praedicati non concordat, copula **πε** solummodo coniunguntur, ut **ηπε πε παφροκος** *caelum est thronus meus*.

Praepositiones.

§ 47. Quaedam praepositiones sunt simplices ut **ε-**, quaedam vero compositae cum nominibus vel cum infinit. ut **ε-αη**, Praecipuae sunt:

1. **αηη** cum suff. **αηητ** *absque sine.*
2. **ε-**, c. suff. **ερο"** *ad*: **επη** (*ad*) *domum*, **εροκ** *ad te*; *quod*

allinet ad; (cum comparat. **πετχοορ** **εροκ** *maior te*: cum verbis sensuum (v. § 24):

ερατ (*ad pedem*) *ad*: **αριπωτ** **ερατκ** *fugit ad te*: (**εβρη** *rar.*)

εαη c. suff. **εαω"** (= in capite) *supra*: **εαωφ** *supra eum*.

3. **ετβε** c. suff. **ετβηη"** *propter*: **ετβε οφ** *propter quid? cur?* **ετβηητ** *propter me* (proprie est praepositio composita).

4. **μη** c. suff. **ημμα"** (raro **ηεμα"**) *cum*: **μη ηρο** *cum rege*, **ημμαφ** *cum ro.*

5. **η (μ, § 4, a)** partic. dativi: **ηακοφς ηπρωμε** *bonum est homini*. Cum suff.: **και ηηη** *mihī*, **ηακ** *tibi*. **ηε** *tibi* (femin.), **ηαφ** *ei* (femin.), **ηαη** *nobis*. **ηηη** *vobis*. **ηαφ** *eis*.

6. **η (μ, § 4, a)** cum suff. **ημο"**; indicat.: locativ.: **ησων** *in Sion*; instrumental.: **ητσηφ** *gladio*; **ημοφ** *per eum*; genitiv. (§ 18): **ηταφ** *eius*; accus. (§ 24): **ημοφ** *eum*. **ησα** cum suff. **ησω"** (= in tergo) *post, pone*; *ad*: **ησα οηκαμ** *ad dexteram*; *prater*.

ητηη, c. suff. **ητοοτ** **ητοτ** (*in manu, de manu*) dativ. et ablativ.: **ηεφητοοτοφ** **ηωσ οηπροφηης** *erat eis ut propheta*; **ηαφηη** **ωμς ητοοτφ** *baptizabantur ab eo*;

ηαρηηη, ηηαρηηη c. suff. **ηαρηα"** (proprie *εν (η) τοις (ηα) τοις προσώποις τοις...*) *apud, ante, coram*: **ηαρηηη ηηοφτε** *coram Deo*.

7. **οφβε**, c. suff. **οφβηη"** *contra*: **οφβηηφ** *contra eum*.

8. **οφτε**, c. suff. **οφτω"** *inter*: **οφτωκ** **μηη** **ηεκοηη** *inter te et tuum fratrem*.

9. **σα (ησα)** *in, ad*: **σα τεκοφηκαμ** *ad tuam dexteram*;

10. **φα** c. suff. **φαρο"** *sub*: **φα ηφωηη** *sub arbore*; *pro*: **οφβαλ** **φα** **οφβαλ** *oculus pro oculo*;

εἰς τὴν χεῖρα (= *sub manu*) *apud, ad*
 εἰς τοὺς πόδας (= *ad pedes*) *sub*;
 εἰς τὸν θυμὸν (ἐν τῷ θυμῷ) c. suff. εἰς τὴν (= *ad cor*) *apud*;
 εἰς τὸ κεφάλαιον c. suff. εἰς τὸ (= *ad caput*) *ante* (de
 tempore et loco; praesertim sa'id.).

11. εἰς (= *obviā*) *ante*: ἀγνοῦσιν εἰς τὴν
obviā ei *exierunt*.

12. εἰ, c. suff. εἰς (= *supra, in*): εἰς τὴν
navi; εἰς τὸν ἀνδρα *supra eum* (2 pl. εἰς τὴν
 3 pl. εἰς τὸν, εἰς τὴν).

εἰς τὸ στόμα (*ad os*) *prope*;

εἰς τὴν χεῖρα (c. suff. εἰς τὸν (= *in manu*, כִּי)
per (local.): εἰς τὴν πύλωνα *per portam*; *per* (instru-
 mental., praecedente saepe in sa'id., praesertim εἰς τὸν
 εἰς τὸν); ut (εἰς τὸν) εἰς τὸν θεοῦ *per Deum*.

εἰς τὸν (= *in capite*) *supra*.

13. εἰς (= *in*) (de loco et tempore): εἰς τὸν οὐρανόν
in caelo. Si praecedat εἰς τὸν valet *ex*: ἀφ' οὗ εἰς τὸν οὐρανόν
exiit e cella; *per* (instrument.): εἰς τὸν οὐρανόν
in igne, etc.

14. εἰς usque ad: εἰς ἀεὶ *in aeternum*.

15. εἰς (= *inde a*): εἰς τὸν χρόνον *inde ab hoc*
tempore.

Praepositiones graecae παρά, κατά, χωρίς, etc. saepissime
 occurrunt; κατά, παρά, (χωρίς) suffixa interdum adsumunt
 (κατάρο" παράρο") ex. gr. κατάροσιν *inecta eum*.

Adverbia.

§ 48. a) Adverbia absoluta sunt ἀρνη (= *sa'id.*, e-
 tiam μεῦσα) *forsitan*; εἰς *semper*; πάντως *vere*;
 τὸν νῦν *nunc*; τὸν ὅπου *ubi?* εἰς τὸν *quo?* εἰς τὸν
 τὸν *unde?*; ἀρνη *utique*; ὀλίγω *minime*.

b) Persaepe adverbia formantur ex substantivis vel
 infinitivis, praemissa una vel altera harum praepositionum
 1) ε-, ut εἰς τὸν ἐξωθεν *intus*, ab εἰς τὸν ἐξωθεν *pars interior*;

εἰς τὸν ἄνωθεν *sursum*; εἰς τὸν ἄνωθεν *deorsum*; 2) πρὸ: πρὸ τὸν
intus; πρὸ τὸν (πρὸ τὸν *initium*) *primo*; 3) ἐν: ἐν τὸν
intra, ἐξωθεν *extra*. 4) εἰς: εἰς τὸν *extra*, εἰς τὸν (= *in*
his) *hoc modo*. 5) εἰς τὸν sequente semper articulo inde-
 finito οὐκ, ut ἀφ' οὐκ ἐξωθεν *miraculum*, εἰς οὐκ ἐξωθεν
mirabiliter. Interrogativum est εἰς τὸν, ut εἰς τὸν
 εἰς τὸν, ἀρνη *num licet?*

Coniunctiones.

§ 49. 1. ἀρνη (= *et*) (coniungit praesertim propositio-
 nes; nomina saepius per καὶ coniunguntur).

2. εἰς *si* (= εἰ), εἰς τὸν *si*.

3. εἰς τὸν *si*.

4. ἢ (= *vel*).

5. ἢ τὸν *verum, potius*.

6. οὐκ *rursum* (ἀρνη).

7. εἰς τὸν *verum, sed*.

8. καὶ (= *quod*) ad sermonem directum vel indirectum
 inducendum: καὶ οὐρανόν καὶ καὶ τὸν οὐρανόν *dixit ei*
puer: surge!; ut (ἐν) sequente fut. II vel III et huius forma
 negativa ἢ, εἰς τὸν καὶ εἰς τὸν καὶ εἰς τὸν καὶ εἰς τὸν
 εἰς τὸν *ut eis benediceret*; (simplex vel com-
 positum cum εἰς τὸν vel εἰς τὸν εἰς τὸν *quia*).

9. καὶ (= *ut*) καὶ τὸν *ut*, ἐν sequente fut. II et sae-
 pius fut. III; εἰς τὸν καὶ εἰς τὸν καὶ εἰς τὸν καὶ εἰς τὸν
 καὶ εἰς τὸν *ut benediceret*.

Coniunctiones graecae (ὅτι, ἔπειτα, μήπως etc.) saepissime
 occurrunt.

Interiectiones.

§ 50. εἰς, εἰς τὸν *ecce*, εἰς τὸν *ecce*, οὐκ *veh!* εἰς τὸν *utinam!*

CHRESTOMATHIA

Matth. XXVI.

Ἄκουσθε λέ πτερεῖς ἰσ' οὐω ἡνεῖσθε τηροῦ. πεχαρ 1
ἡνεμαθῆντις. θε τειῖσοῦη θε ἡππδα ροοῦ σπαῦ ππα- 2
сха παῖσπε. ἡσπαρδιδου ἡπσῆρε ἡπρωμε ετρεῦс-
ταῦροῦ ἡμοσ. τότε αῦσωοῦρ εροῦη ἡβί πεпресвῦтерос ἡἡ 3
ἡарχιερευс ἡπδас εροῦη εταῦλη ἡпарχιερευс πεте-
сдѣмоῦте ероῦ θε καιφас. αῦχιωοῦне θεкас етеамарте 4
ἡἰс ρἡ οῦκροῦ ἡсемоῦот ἡμοс. πεῦсω λέ ἡмос. θε 5
ρраῖ ρἡ πсѡа ан θεкас ἡне оῦстортр ψωπε ρἡ πдас.
ἰс λέ ἡтересει ερраῖ εβнѣаниа ρἡ пнἡ ἡсἡмωη пет- 6
сѡвѣ. асѣпесоῦеи ероῦ ἡбἡ оῦсрἡме ере оῦадавастроп 7
ἡсѡбἡ ἡптоотс епаῦе соῦἡтѣ. аспωρΰт ἡмос ерраῖ ехἡ
тесаπε ерпнж. ἡтероῦнаῦ λέ ἡбἡ ἡмдῆнτιс аῦага- 8
пактеἡ еῦсω ἡмос. θε етве оῦ аῦтаке паἡ. πεῦἡ ψѡбἡ 9
гар пе етρεῦт паἡ евоἡ ρа ρар ἡсетааῦ ἡἡрнке. ἰс 10
λέ ἡтересεἡме πεхаρ паῦ. θε аρρωтἡ тетἡтΰсе ἡ-
тесрἡме. оῦρѡв гар енаἡоῦс πεптасааῦ паἡ. ἡоῦеἡсἡ 11
гар пἡм ἡрнке ψооп ἡἡмнтἡ. анок λέ ἡтψооп ἡἡмнтἡ

12 αν ἰσοουειω νιμ. ται γαρ εντаскоу же ἔπεισοβῆ εχῆ πα-
 13 σωμα ἦτασααϑ επκοοστ̄. ϑαμνη φτω ἄμοσ κητηῆ. же
 14 пма ετοуηαταωεοειω ἔπειεγαγγελιον ἦρηητϑ ϑῆ πκο-
 15 мос тηρῆ. сенахω ϑωωϑ ἄпента ται ааϑ εὔρημεεε
 16 нас. тоте аϑβωк ἦбί ουα ἄπμῆтскооус петεωαумоуте
 17 еροϑ же ιουδαс πскариωтнс ψα ἦарχιερεус. еϑхω ἄ-
 18 мос. же оу пететῆоуеу тааϑ пай. ауω апок φηαпара-
 19 дидου ἄμοϑ κητηῆ. ἦтооу δε аусмῆтс нῆмаϑ емаав
 20 ἦϑат. хик пеоуоеиу етῆмау неϑωпне ἦса оуоеиу жекас
 21 еϑепарадидου ἄмоϑ. ϑῆ πωорῆ δε ἦϑооу ἄппасϑа
 22 ауφπεоуоеи ἦбί ἄмаәнтнс еис еухω ἄмос. же ек-
 23 оуωу етренсовте нак тωи ἄппасϑа еоуомῆ. ἦтоϑ δε
 24 пεхаϑ пай. же βωк εϑоуи етποлис ἦнарῆи ним ἦρω-
 25 ме ἦтетῆхоос паз. же пεхе псаϑ. же а паоуоеиу ϑωи
 26 εϑоуи. еинаῤ ппасϑа ϑатнκ мῆ пмаәнтнс. ауω ауеире
 27 ἦбί ἄмаәнтнс ката θε еηтаϑϑωи етоотоу ἦбί ιс. аусов-
 28 те ἄппасϑа. роуϑе δε ἦтерεϑωпе неϑиηх пе мῆ
 29 пμῆтскооус ἄмаәнтнс. еуоуωи δε пεхаϑ пай. же ϑа-
 30 мни φτω ἄмос κητηῆ. же оуа евоḷ ἦρηηтτηητηῆ петпа-
 31 парадиδου ἄμοи. ауω ауḷупей емаτε. ауархiei ἦхоос
 32 паз оуа оуа. же мнти анок пе пхоеис. ἦтоϑ δε аϑоуωψḷ
 33 еϑхω ἄмос. же пентаϑωп ἦтерεбiх нῆмаи ϑῆ тхн.
 34 пай петпапарадиδου ἄμοи. пωнре мен ἄпрωме павωк
 35 ката θε етснϑ етβннτῆ. оуоеи δε ἄпрωме етῆмау пай
 36 етоуηаφ ἄпωнре ἄпрωме евоḷ ϑιтоотῆ. паноус ἄпрωме
 37 етῆмау ене ἄпоуηпоϑ. аϑоуωψḷ δε ἦбί ιουδαс петпа-
 38 парадиδου ἄмоϑ еϑхω ἄмос. же мнти анок пе ϑραβ-
 39 βеи. пεхаϑ паз. же ἦток пентаκхоос. еуоуωи δε аϑхи

ἦбί ιс ἰσοуеиκ аϑсмоу ероϑ. аϑоуωψῆ аϑφ ἄмоϑ ἦῆμα-
 40 әнтнс еϑхω ἄмос. же хи ἦтетῆоуωи. пай пе пасωма.
 41 аϑхи ои ἰоухω. аϑωῆϑμοτ еϑрай ехωϑ. аϑφ ἄмоϑ пай 27
 42 еϑхω ἄмос. же сω евоḷ ἦρηητῆ тηртῆ. пай γαρ пе па- 28
 43 сноϑ ἦтΔιαәнκн ἦβῤре. пай етоуηαпаϑτῆ евоḷ ϑа ϑаϑ
 44 епκω евоḷ ἦпекпове. φτω δε ἄмос κητηῆ. же ἦпасω 29
 45 хик теноу евоḷ ϑῆ пειτεпнма ἦтβω ἦεḷооде ψа пе-
 46 ϑооу етῆмау еφηасооϑ нῆμнτηῆ ἦβῤре ϑῆ тμῆτερο
 47 ἄпαιеωт. аусмоу δε ауеи евоḷ ептооу ἦῆхоеит. тоте 30 31
 48 пεхаϑ пай ἦбί ιс. же ἦτωτηῆ тηртῆ тетῆпасκаниδαλιζε
 49 ἦρηηт ϑῆ тειоуωи. ϑснϑ γαρ же φηарωϑт ἄпωωс. ἦсе-
 50 хωωре евоḷ ἦбί ἦсеооу ἄпоϑе. мῆἦса тратωои δε 32
 51 φηарῶорῆ еρωτηῆ етγαλιδαia. аϑоуωψḷ δε ἦбί петрос 33
 52 еϑхω ἄмос паз. же еψхе сенасканиδαλιζε ἦρηηтκ тηроу
 53 анок δε ἦφηасκаниδαλιζε ан епεϑ. пεхаϑ паз ἦбί ιс. 34
 54 же ϑαμни φτω ἄмос паз. же ϑрай ϑῆ тειоуωи ἄпате
 55 оуαḷектωр моуте κηααпарна ἄμοи ἦωомῆт ἦсоп. пе- 35
 56 хаϑ паз ἦбί петрос. же κан есωаиψωпе етрамоу нῆ-
 57 маκ ἦηααпарна ἄмоκ ан. ϑомоiωс δε ἄмаәнтнс тηроу
 58 пεухω ἄпай. тоте аϑеи нῆмау ἦбί ιс еϑрай еубῶи еψау- 36
 59 моуте ероϑ же γεθснмапеи. пεхаϑ ἦῆμαәнтнс. же ϑмо-
 60 ос ἄпεια ψаηφβωк епεια таψλнḷ. аϑхи нῆмаϑ ἄ- 37
 61 петрос ауω пωнре снau ἦζεβεδαιос. аϑархiei ἦḷупей.
 62 ауω ἦтωкῆ ἦρηηт. тоте пεхаϑ пай. же таψηχн ḷупей 38
 63 ψаϑрай епмоу. бῶ ἄпεια ἦтетῆроеис нῆмаи. аϑмооψе 39
 64 δε еөн ἦоукоуи аϑпаϑτῆ еϑрай ехῆ пεϑϑо. аϑψλнḷ еϑ-
 65 хω ἄмос. же пαιеωт еψхе оуῆ ψбῶи маρε пειхω саат.
 66 пḷни ἦθε анок ан еφоуαψс. аḷḷа ἦθε ἦток етκῶαψс.

40 αρει λε ψα μμαθнтнс. αρε εροου ευηκοτк. πεχαρ λε
 41 μπετροс. же ται τε θε μπετнеψδμбom εροεис κμμαι ποу-
 42 ουκнou ποуот. роеис бε ηтетηψλнλ. жекас ηнетηβωк
 43 εροуη επειρασμοс. पेπिा मेन рооут тсарз λε ουαθεенис
 44 те. παλιν οη αρβωк. μπεμερсепснay αρψλнλ ερхω μμοс
 45 же павиот εψхе мп ψбom етре пай саат еимнτι тасооq.
 46 ειс маρε πεкоуωψ ψωπε. παλιν οη αρει. αρε εροου ευη-
 47 котк. певбал гар пегорψ пе. αркω λε οη μμοоу. αρβωк
 48 αρψλнλ μπεμερψомпт ηсоп εрхω μпейψахе ποуот.
 49 тоте αρει ψа μмаθнтнс. пexар пay. же ηκοτк бε ηте-
 50 тпмтoп μμωтп. ειс ρннте гар αρзωη εροуη ηби тегноу.
 51 αγω пψнре μпрωме сенαπαρaλιδου μμοq εпбix ηпρεq-
 52 рпове. тоуηтнyтп μαρον. ειс ρннте αρзωη εροуη η-
 53 би петнаπαρaλιδου μμοи. етi λε εрψахе ειс ρннте
 54 ειс юулас οуα εβολ ρμ пμηтснооус αρει. αγω οуμн-
 55 нye κμмаq мп пегснqе мп пегбepoob εβολ ρитооту
 56 ηпархιερευс мп неprecβyтepoс μπλαос. пентаρπαρaλι-
 57 δου λε μμοq αρf пay ηоумаени εрхω μмос же пef-
 58 каfпи ерωq ηтоq пе. αμαρτε μμοq. αγω ητεγнou αq-
 59 fπεροуοеи ειс εрхω μмос. же χαιре ρραββει αγω αρfпи
 60 ерωq. ιс λε пexар ηαq. же пeψвнр пектакеи етвннтq (1).
 61 тоте αуfπεροуοеи. αуеиη ηпегбix ερραι ехп ιс. αγαμαρ-
 62 те μμοq. ειс οуα λε ηнетψооп мп ιс αρсооутп εβολ
 63 ηтеqбix αρтωкμ ηтеqснqе αρρωρт μпрμρaλ μπαρхие-
 64 реус αρqi εβολ μπερμααхе. тоте пexар ηαq ηби ιс. же
 65 ποухе ηтекснqе епескоеиρ. οуοη гар ηиμ ептауχι снqе

(1) Supple « perfice! » (αριτq, quod etiam codd. quidam addunt).

60 ευηαρε εβολ ρη тснqе. η ηγχω μμοс αη. же οуη ψбom
 61 μμοи есeпс павиот. ηqтaρo ηαι ератоу тeкoу ηρoуo
 62 емптснооус ηλεгeωη ηαγγeλoс. ηαψ бε ηρε ευηαхωк
 63 εβολ ηби пегραφн. же ρапс етpecψωπε ρиαι. ρη тегноу
 64 етμмау пexар ηби ιс ημннψе. же ηтатетпei εβολ
 65 εбopт ηθε ποуωх мп кетпснqе мп кетпбepoob. кei-
 66 ρμοос μμнпe пе ρμ пepпe ειfсβω αγω μπεтпaμαρте
 67 μμοи. пай λε тнрq ηтаρψωπε. жекас еуεхωк εβολ ηби
 68 пегραφн ηнепрофнтнс. тоте кeρмаθнтнс тнpoу αуκω
 69 μμοq ηсωоу. αупωт. ηтооу λε αуаμαρте ηис. αуχι
 70 μμοq ψа кайфас παρхιερευс. пма епта пеграμματεус
 71 мп неprecβyтepoс сωоуρ ерoq. пeтpoс λε кeρoуηρ ηсωq
 72 μпоуe ψαρoуη етауλн μπαρхιερευс. ηтepερβωк λε e-
 73 ρоуη кeρρμοос пе мп ηρyпнpeтнс епay εθaη. ηархιερευс
 74 λε мп пoуηρeλpиoη тнрq пeψψиηe ηса οуμптpe ηпоух
 75 εροуη ειс. жекас еуeμoуoут μμοq. αγω μпоуρe εоуoп. εα
 76 ραρ μμптpe ηпоух ει εροуη. мпηсωс αуfπεροуοеи ηби
 77 спay. еуаω μмос. же α пай хоос. же οуη ψбom μμοи
 78 εβωλ εβολ μπεрпe μппоуte. еκοтq ηψомпт ηρoоу. αρтω-
 79 οуη λε ηби παрхιερευс пexар ηαq. же ηγнаψахе αη. αρ-
 80 рооу ηαι рμптpe ерoк. ιс λε кeρкω ηрωq пе. пexар ηαq
 81 ηби παрхιερευс. же fтapкo μμoк μппоуte етoηρ. жекас
 82 екехoос ηαη. же ηток пе пexс ηψнpe μппоуte. пexар
 83 ηαq ηби ιс. же ηток пектaкxoос. пλнη fхω μмос ηнтп
 84 хиη тeкoу. же тeтпнaнay епψнpe μпрωме еρρμοос ρи
 85 тоуηаμ ηтбom. αγω ерпнy ερραι ехп кeκλooде ηтпe.
 86 тоте παрхιερευс αρпωρ ηпeρρoеиte εрхω μмос. же αq-
 87 χioуa. ηтпpχpиa αη бe μμптpe хиη тeкoу. ειс ρннте

ΤΕΚΟΥ ΑΤΕΤΨΩΤΜ̄ ΕΠΟΥΑ. ΟΥ ΠΕΤΣΛΟΚΕΙ ΚΗΤΨ̄. Π̄ΤΟΥ ΔΕ
 ΑΥΟΥΩΨ̄ ΕΥΧΩ Μ̄ΜΟΣ. ΧΕ ΟΙΟ Π̄ΕΠΟΥΧΟΣ ΕΠΜΟΥ. ΤΟΤΕ ΑΥΝΕΧ
 ΠΑΘΣΕ ΕΘΟΥΗ Γ̄Μ̄ ΠΕΥΘΟ. ΑΥΩ ΑΥΤΚ̄Ψ̄ ΕΧΩΨ. ΖΕΙΚΟΟΥΕ ΔΕ
 68 ΑΥΤΑΔΣ ΕΘΟΥΗ ΕΖΡΑΨ. ΕΥΧΩ Μ̄ΜΟΣ. ΧΕ ΠΡΟΨΗΤΕΥΕ ΚΑΚ
 69 ΠΕΥΘ̄. ΧΕ ΚΙΜ ΠΕΝΤΑΦΡΑΖΤ̄Κ̄. ΠΕΤΡΟΣ ΔΕ ΚΕΥΘΜΟΣ ΠΕ
 ΖΙ ΠΣΑ Π̄ΒΟΛ ΖΡΑΙ Ζ̄Π̄ ΤΑΥΛΗ. ΑΣΤ̄ΠΕΣΟΥΟΕΙ ΕΡΟΨ Π̄ΒΙ ΟΥ-
 Ζ̄Μ̄ΖΑΛ ΕΣΧΩ Μ̄ΜΟΣ. ΧΕ Π̄ΤΟΚ ΖΩΩΚ ΟΚ ΠΕΚΨΟΟΠ Μ̄Π̄ ΙΘ̄
 70 ΠΓΑΛΙΔΑΙΟΣ. Π̄ΤΟΨ ΔΕ ΑΨΑΡΝΑ Μ̄ΠΕΜΤΟ ΕΒΟΛ Π̄ΟΥΟΗ ΚΙΜ
 71 ΕΨΧΩ Μ̄ΜΟΣ. ΧΕ Π̄Τ̄ΣΟΥΗ ΑΚ ΧΕ ΕΡΕΧΩ Μ̄ΜΟΣ ΧΕ ΟΥ. Π̄ΤΕ-
 ΡΕΨΕΙ ΔΕ ΕΒΟΛ ΕΘΑΕΙΤ ΑΣΚΑΥ ΕΡΟΨ Π̄ΒΙ ΚΕΟΥΕΙ. ΠΕΧΑΣ Π̄ΚΕΤ-
 Ζ̄Μ̄ ΠΜΑ ΕΤ̄Μ̄ΜΑΥ. ΧΕ ΠΑΙ ΚΕΨΨΟΟΠ Μ̄Π̄ ΙΘ̄ ΠΚΑΖΩΡΑΙΟΣ.
 72 ΠΑΔΙΚ ΟΚ ΑΨΑΡΝΑ. ΕΨΡΑΝΑΨ. ΧΕ Π̄Τ̄ΣΟΥΗ ΑΚ Μ̄ΠΡΩΜΕ.
 73 Μ̄Π̄ΠΣΑ ΟΥΚΟΥΙ ΔΕ ΑΥΤ̄ΠΕΟΥΟΕΙ ΕΠΕΤΡΟΣ Π̄ΒΙ ΠΕΤΑΖΕΡΑΤΟΥ
 ΠΕΧΑΥ ΚΑΨ. ΧΕ ΚΑΜΕ Π̄Τ̄Κ̄ ΟΥΕΒΟΛ ΖΩΩΚ Π̄ΖΗΤΟΥ. ΚΑΙ ΓΑΡ
 74 ΤΕΚΑΣΠΕ ΟΥΩΗΘ̄ Μ̄ΜΟΚ ΕΒΟΛ. ΤΟΤΕ ΑΨΑΡΧΕΙ Π̄ΩΡ̄Κ̄ ΑΥΩ Π̄-
 ΚΑΟΥΩ ΕΖΡΑΙ. ΧΕ Π̄Τ̄ΣΟΥΗ ΑΚ Μ̄ΠΡΩΜΕ. ΑΥΩ Π̄ΤΕΥΚΟΥ
 75 Α ΠΑΔΕΚΤΩΡ ΜΟΥΤΕ. ΑΨΡ̄Π̄ΜΕΟΥΕ Π̄ΒΙ ΠΕΤΡΟΣ Μ̄ΠΨΑΧΕ Π̄ΙΘ̄
 ΕΚΤΑΨΧΟΟΨ. ΧΕ Μ̄Π̄ΑΤΕ ΟΥΑΔΕΚΤΩΡ ΜΟΥΤΕ ΚΗΔΑΠΑΡΝΑ Μ̄-
 ΜΟΙ Π̄Ψ̄Μ̄Τ̄ ΣΩΩΠ. ΑΥΩ ΑΨΕΙ ΕΒΟΛ ΑΨΡΙΜΕ ΕΜΔΤΕ (1).

II. Paulus apostolus refert quae in inferno a Iuda ac-
 ceperit, narrante se veniam proditiōnis suae a Iesu impe-
 trasse, ea tamen condicione ut in deserto temptaretur a
 diabolo, eique strenue obsisteret. Quod Iudas terrore per-
 cussus, cum praestare non valuisset, laqueo se suspendit. In
 descensu Christi ad inferos solus Iudas non liberatur;

(1) (G. HORNER) *The Coptic Version of the New Testament in the southern dialect*, Oxford, Clar. Press, 1911. vol. I, p. 296.

cuius rei cum insolenter diabolus gloriaretur, Michael, iu-
 bente Iesu, animam Iudae de manu diaboli eripit et mox
 rursum in infernum detrudit; Iudas acriter a Iesu repre-
 henditur (Ex Actis Apostolorum apocryphis).

ΔΣΨΩΠΕ ΔΕ ΠΤΕΡΕΙΒΩΚ ΕΠΚΟΥΗ. ΔΙΚΑΥ ΕΜΜΑΨΩΠΕ
 Π̄ΠΕΨΥΧΟΟΥΕ ΤΗΡΟΥ, ΔΙΚΑΥ ΕΙΟΥΔΑΣ ΠΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΕΤΜΟΟΥΕ
 Μ̄Π̄ ΠΕΝΧΟΕΙΣ. ΕΨΖ̄Π̄ ΟΥΚΟΒ̄ Π̄ΚΟΛΑΣΙΣ ΕΣΘΟΣΕ. ΠΕΧΑΙ ΚΑΨ ΧΕ
 ΕΚΡ̄ ΟΥ Ζ̄Π̄ ΤΕΙΚΟΛΑΣΙΣ, ΜΠΕ ΠΧΟΕΙΣ Π̄ΤΚ̄ ΕΖΡΑΙ Μ̄Π̄ ΚΕΙΨΥ-
 ΧΟΟΥΕ ΤΗΡΟΥ Π̄ΤΑΨΠ̄ΤΟΥ ΕΖΡΑΙ; ΠΕΧΕ ΙΟΥΔΑΣ ΚΑΙ ΧΕ ΟΥΟΙ
 ΚΑΙ Ζ̄Π̄ ΟΥΟΥΟΙ ΕΨΚΗΒ̄ Μ̄Π̄ ΠΕΚΤΑΙΔΑΨ Μ̄ΠΑΧΟΕΙΣ ΧΕ ΔΙΡ-
 ΚΟΒΕ ΕΡΟΨ ΕΒΟΛ ΧΕ ΔΙΠΑΡΑΔΙΔΟΥ Μ̄ΜΟΨ Π̄ΠΕΙΟΥΔΑΙ ΖΔ ΖΕΠ-
 ΖΔΤ ΕΨΑΥΤΑΚΟ. ΕΙΕΙΜΕ ΓΑΡ ΧΕ Π̄ΤΟΨ ΠΕ ΠΑΧΟΕΙΣ ΑΥΩ
 ΠΧΟΕΙΣ Μ̄ΠΚΑΖ ΤΗΡΨ. ΔΙΒΩΚ. ΔΙΨΙ Π̄ΚΑΖΑΤ. ΔΙΤΑΔΥ Π̄ΚΑΡ-
 ΧΙΕΡΕΥΣ Π̄ΚΕΣΟΠ, ΔΙΤΩΒΖ Μ̄ΜΟΨ ΧΕ ΠΑΧΟΕΙΣ ΚΩ ΚΑΙ ΕΒΟΛ. ΜΗ
 ΕΚΚΑΚΑΔΤ Π̄ΣΩΚ ΕΤΒΕ ΟΥΖΩΒ̄ Μ̄ΜΑΤΕ ΕΑΙΑΔΨ ΧΕ ΔΙΤΑΔΚ
 ΕΒΟΛ; Μ̄Π̄ΚΑΔΤ Π̄ΣΩΚ. ΕΚΚΑΔΩΨΤ̄ Π̄ΣΩΙ ΕΙΚΑΒΩΚ ΕΠΤΑΚΟ;
 ΔΡΙΠΜΕΟΥΕ, ΠΑΧΟΕΙΣ, ΧΕ ΔΙΣΩΤΜ̄ ΕΡΟΚ ΕΨΩΔΧΕ ΜΗ ΠΕΤΡΟΣ ΠΑ- *Mt. XVIII, 21.*
 ΠΟΣΤΟΛΟΣ, Π̄ΤΕΡΕΨΧΗΟΥΚ, ΧΕ ΕΨΩΔΗ ΠΑΣΟΗ Ρ̄ΠΟΒΕ ΕΡΟΙ ΤΑΚΩ
 ΚΑΨ ΕΒΟΛ ΚΟΥΗΡ Π̄ΣΟΠ, ΨΑ ΣΑΨΨΨ Π̄ΣΟΠ; ΠΕΧΑΚ ΚΑΨ ΧΕ
 ΨΑ ΣΑΨΨΨ ΑΚ Π̄ΣΟΠ ΑΔΔΑ ΨΑ ΣΑΨΨΨ Π̄ΨΨΨ Π̄ΣΟΠ. ΑΝΟΚ ΖΩ
 ΠΕΚΤΑΙΡ̄ΚΟΒΕ ΕΡΟΚ Π̄ΟΥΣΟΠ Π̄ΟΥΩΤ̄ ΕΚΚΑΔΩΨΤ̄ Π̄ΣΩΙ ΕΙΚΑΒΩΚ
 ΕΠΤΑΚΟ; Μ̄Π̄ΩΡ, ΠΑΧΟΕΙΣ. ΚΙΜ ΠΕ ΠΡΩΜΕ, ΕΨΚΑΔΩΨΤ̄ Π̄ΣΑ
 ΠΕΨΨΗΡΕ ΕΨΒΗΚ Π̄ΕΜΤΩ Π̄ΨΤ̄Μ̄ΒΟΗΘΕΙ ΕΡΟΨ; ΑΝΟΚ ΔΕ ΕΨΨΧΕ
 ΔΙΤΟΔΜΑ ΔΙΠΑΡΑΔΙΔΟΥ Μ̄ΜΟΚ, ΕΚΚΑΔΩΨΤ̄ Π̄ΣΩΙ ΕΙΚΑΒΩΚ
 ΕΠΤΑΚΟ; Μ̄Π̄ΩΡ ΠΑΧΟΕΙΣ.

ΤΟΤΕ ΑΨΧΟΟΥΤ̄ ΕΒΟΛ ΕΤΕΡΗΜΟΣ ΕΨΧΩ Μ̄ΜΟΣ ΚΑΙ ΧΕ
 Μ̄Π̄Ρ̄Ρ̄ΖΟΤΕ ΖΗΤΨ Π̄ΛΑΔΥ ΕΙΜΗΤΕΙ ΕΠΚΟΥΤΕ ΜΑΥΑΔΨ. ΕΚ-
 ΨΩΔΗΚΑΥ ΕΠΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΨΚΗΝΥ, Μ̄Π̄Ρ̄Ρ̄ΖΟΤΕ ΖΔ ΤΕΨΖΗ ΟΥΔΕ

λααυ ειμηται επνουτε μαγααϑ. ανοκ λε διβωκ εβολ
 επτοου ετρανηστευε γε ερεκω παι εβολ ηβι πνουτε.
 αρει ψαροι ηβι παρχωη μπτακο. αριχιε ητερεπε ερραι
 εχωι. ερε ρωϑ ουωη εφογωψ εωμκ μμοι. ανοκ λε
 αιρροτε, διογωψτ ηαϑ γε ητοκ πε παχοις. ητενηου
 αϑσαρωϑ εβολ μμοι. ανοκ λε αιριμε γε μηται με-
 τανοια μμαυ. αιμεκμογκτ γε ου πεφηαααϑ. ενερε πχοις
 μηπειμα, ηειναβωκ ταπαρακαλει μμοϑ. αλλα αγουω ευχι
 μμοϑ επεπραιτωριον ευηακρине μμοϑ. πεχαι γε ειηατω-
 ουη ταωδτ μμοι. αιρρωορπ εροϑ εαμηπτε. αρει ερραι
 επειμα, αϑϑι ηπειψυχουογε τηρου, αϑψωϑ ηαμηπτε ψα-
 τη ταψυχη μαγααϑ. α ηεμνογτ ηαμηπτε ριμε ερουν
 επιδιαβολοϑ ευχω μμοϑ γε εκρ ου εκωουωου μμοκ εκχω
 μμοϑ γε ανοκ πε ηρρο αυω μη κεουα ηβλλα, τενογ λε
 απειμε γε ητοκ αι πε ηρρο, εβολ γε α πετο ηχοις εροκ
 ει. αϑϑιτου ητοοτκ τηρου.

τοτε πεχε ηδιαβολοϑ μηπειμο εβολ ηπερενεργια
 τηρου γε ω ηαδωμ τηρου, ετεημμεεγε γε ουχωρε πε
 παραρον; μμοη, αλλα επειδη αρει επειμα, εις κεψυχη
 μμαυ. μηπερεψωδωμ εϑιτς. τοτε ιϑ αϑμογτε εμι-
 χανη πεηταϑηητϑ ημμαϑ επεσητ εαμηπτε. πεχαϑ ηαϑ
 γε ανι τεψυχη ηιογλαϑ ερραι ηεκαϑ ηνε ηδιαβολοϑ βη-
 λουιδε εχωι. αρει ηβι μιχανη, αϑηητ ερραι. μηησα ηαι
 α μιχανη ωψ εβολ γε χιωιπε ηακ, ηχαχε ηδωβ. μη-
 ησα ηαι πεχε πχοις μμιχανη γε κτο ητεψυχη εν-
 ταρταροϑ ηαμηπτε. αϑριμε ηβι ιογλαϑ γε εκηαβωκ
 ηηκαατ ρη ηεικολαϑιϑ; ηταιεινε ηταψυχη ρω εβολ-
 ρη σωμα. γε ϑσοουη γε κηηη εαμηπτε ηηϑι ηπειψυχουογε

τηρου γε εκεϑι τωι ρω. αϑουωψβ ηβι ιϑ. πεχαϑ ηιογλαϑ
 γε ηταλαηπωροϑ ητακρ ου τενογ ψαηηκπαϑη ηφογωψτ
 μπδιαβολοϑ; πεχε ιογλαϑ ηαϑ γε πχοις ηταϑει εχωι
 μηπεσμοτ ηουηρακωη, ερε ρωϑ ουωη εφογωψ εομκτ,
 αιρροτε, διογωψτ ηαϑ. πεχε ιϑ ηαϑ γε ω ηταλαηπωροϑ
 μηηαυ ηταϑει ψαροκ. ενε ητακχοοϑ γε ιϑ βουθει εροι.
 ηεκηαουχαι. αλλα ακρ ηκεβωκ, ακειρε ηουρωβ ερε ηνογ-
 τε μοϑτε μμοϑ. εακμογουτ μμοκ μαγαακ. ετβε ηαι εκε-
 ψωπε ρη ηταρταροϑ ψα περσογ μηηραη ετερε πχοις ηαϑ-
 ραη εροκ. ανοκ λε ημπειμα χηη περσογ ετμμαυ.

ανοκ λε παγλοϑ ητερειϑωτμ εναι ητοοτϑ ηιογλαϑ.
 αιμκαϑ ηρηη εματε εχη ηριε ηταιηαυ ερσογ ερε ιογλαϑ
 ηρηητου (1).

III. (Senute, *Συνοθις*, Atripe oriundus, mort. anno 451,
 « Monasterii albi » (Dêr al-abyad), non longe ab Ahymin.
 archimandrita, et scriptorum copticorum facile princeps).
 De invasionibus Aethiopum (Βλέμμωες). Immerito dicit S.
 propter caedes Barbarorum homines ad Deum clamare, quos
 potius propter suas et suorum graves culpas ingemiscere
 deceret.

Εηψαηχοοϑ ενψαχε ερραι εροκ. ηνογτε ηπαντοκρα-
 τωρ, γε μηηηταηη ετοοτου ηπειρεθνοϑ ετπεϑτ σνοϑ
 εβολ, ενο ηθε μηπειχιογλα. ανοη ηρωμε ηταγτααυ μηηη
 μμοου μηηχωρμ επρωβ εακαεαρϑια ηημ. ανηεϑ ητογ
 ανηεϑ μηπολιϑ αυω ηημε μη ηεϑιοουγε εηαψκακ εβολ

(1) ZOEGA, *Catal. Codic. Coptic.* etc., Romae 1840, p. 230; STEIN-
 BORFFE, *Kopt. Gramm.*, 38*/21-42*/6. (Emendationes in textum re-
 ceptae sunt; Interrogatio, per; notatur).

ΕΤΒΕ ΘΟΤΕΚ ΖΕΝΒΑΡΒΑΡΟΣ ΕΚΩΩ ΕΒΟΛ ΖΕ ΟΥΟΙ ΟΥΟΙ, ΖΟΕΙΚΕ ΖΕ:
 ΕΤΒΕ ΚΑΩΗΡΕ, ΖΕΝΚΟΟΥΕ ΖΕ: ΕΤΒΕ ΚΑΕΙΟΤΕ ΔΥΩ ΚΑΟΚΗΝΥ.
 ΕΦΤΩΗ ΔΕ ΖΩΩΦ ΠΕΙΩΤ Η ΕΣΤΩΗ ΤΜΑΔΥ ΕΦΤΩΗ ΠΟΗ
 ΕΦΤΩΗ ΠΡΩΜΕ ΕΤΡΙΜΕ ΔΥΩ ΕΤΗΕΖΠΕ ΖΕ Δ ΤΕΦΥΕΕΡΕ ΠΟΡ-
 ΚΕΥΕ ΔΥΩ Δ ΠΕΦΩΗΡΕ ΡΑΣΕΒΗΣ ΔΥΩ ΠΕΦΟΗ; ΕΩΖΕ ΟΥΗ
 ΖΟΕΙΚΕ ΕΥΜΟΚΖ ΠΖΗΤ ΖΕ Δ ΚΕΥΩΗΡΕ Η ΚΕΥΟΚΗΝΥ ΡΗΟΒΕ. ΟΗ-
 ΤΩΟ ΣΕΜΠΥΑ ΠΤΑΕΙΟ ΗΜ (1).

IV. Titulus Iohannis cuiusdam diaconi immatura morte abrepti (viii saec.).

Ω ΖΕ ΟΥ ΔΥ ΜΗΚΕ ΠΕ ΠΕΙΠΩ||ΡΖ. Ω ΟΙΒΩΚ ΕΠΩΜΜΟ
 ΕΦΟΥΗ ΝΟΥ ΠΑΡΑ ΗΟΠ ΤΗΡΟΥ. Ω ΟΙΗ||ΠΔΕΑ ΕΟΗΔΩΤ ΕΠΕΙ (2)
 ΕΠΕΚΡΟ || Ω ΠΜΟΥ ΠΡΑΗ ΕΤΣΑΥΕ ΖΗ ΤΤΑ||ΠΡΟ ΗΟΥΟΗ ΗΜ.
 ΠΕΤΩΩΩΤ || ΕΒΟΛ, ΠΕΤΠΩΡΖ ΕΖΕΚΕΙΟΤΕ || ΕΚΕΥΩΗΡΕ ΔΥΩ
 ΖΕΚΩΗΡΕ ΕΚΕΥΕΙΟΤΕ. ΟΥΟΗ ΗΜ ΕΤΟ Μ||ΜΑΙΡΙΜΕ ΕΖΗ
 ΚΕΚΤΑΥΜΟΥ Η||ΤΟΟΥΟΥ, ΜΑΡΟΥΕΙ ΕΠΕΙΜΑ Η||ΣΕΧΩ ΗΟΥΤΟ-
 ΕΙΤ ΕΦΟΥΟΟΤΕ Ε||ΧΗ ΤΜΚΤΕΒΗΗΗ ΠΤΑΜΚΤΩΗΡΕ || ΩΗΗ.
 ΔΗΟΚ ΙΩΖΔΗΗΗΟ ΠΔΙΑΚ/ || ΗΤΑΙΕΙ ΕΒΟΛΖΗΤΟΟΥΤ ΠΤΑΜΑΔΥ ||
 ΗΧΗΡΑ ΔΙΒΩΚ ΕΚΩΟ ΤΠΟΔΙΟ || ΔΙΜΟΥ ΖΗ ΠΜΑ ΕΤΜΜΑΥ ΔΥΗΤ
 ΔΥ|ΚΑΑΤ ΖΗ ΠΕΙΤΑΦΟΟ. ΔΡΙ ΠΑΜΕΕΥΕ || ΚΑΜΕΡΑΤΕ ΤΕ ΠΗΟΥ-
 ΤΕ ΚΩ ΚΑΙ ΕΒΟΛ. || ΗΤΑΙΜΤΟΗ ΜΜΟΙ ΜΠΟΟΥ ΜΗΗΟΟ || ΦΑ-
 ΦΙ ΙΓ ΗΔ/ ΙΓ (3).

(1) Ed. Leipoldt, (CSCO, *Scr. Copt.*, *Textus*, Ser. II, II.), 68.
 (2) Pro ηει, ut videtur « O navigatio in qua durum est (quod in ceteris navigationibus incundum) ad oram appelli ».
 (3) V. Mallou, *Gramm. Copte*². Chrest., p. 131.

TEXTUS BOHEIRICI.

I. Šemute, inde a pueritia, totus in oratione, se addicit monacho Pǧol, a quo σχῆμα monasticum caelitus demissum accipit. — Vox e caelo missa, audientibus Pǧol, Pšoi et ipso Šemute. — Mirabilis vita eius ascetica. (Ex Vita Šemute).

ΗΕ ΟΥΟΗ ΟΥΤΜΙ ΔΕ ΖΕ ΨΕΝΔΛΟΖΕΤ ΦΕΗ ΠΘΟΥ ΨΜΗΗ
 †ΠΟΔΙΟ ΟΥΟΖ ΚΑΥΩΟΠ ΗΦΗΗΤΦ ΗΖΕ ΗΙΟΤ ΗΔΥΚΕΟΟ ΜΠΕΗΙΩΤ
 ΕΤΟΜΑΡΩΟΥΤ. ΦΙΩΤ ΔΕ ΗΑΠΑ ΨΕΠΟΥ† ΠΕ ΟΥΟΥΩΙ ΠΕ ΦΕΗ
 ΠΙΚΑΖΙ ΟΥΟΖ ΚΑΥΩΟΠ ΚΑΦ ΠΕ ΗΖΕ ΖΑΚΚΟΥΧΙ ΠΕΟΩΟΥ ΟΥΟΖ
 ΑΦΤΗΗΤΟΥ ΕΤΟΤΦ ΗΟΥΜΑΗΕΟΩΟΥ ΕΘΡΕΦΑΜΟΗ ΜΜΩΟΥ ΦΕΗ
 ΤΚΟΙ. ΠΜΑΗΕΟΩΟΥ ΔΕ ΑΦΧΟΟ ΜΦΙΩΤ ΗΑΠΑ ΨΕΠΟΥ† ΖΕ
 ΜΑ ΠΑΔΟΥ ΨΕΠΟΥ† ΗΗΗ ΠΤΕΦΧΟΥΨΤ ΕΠΙΕΟΩΟΥ ΚΕΜΗΗ
 ΟΥΟΖ †ΠΑΧΧΑ ΟΥΚΟΥΧΙ ΚΑΚ ΕΒΟΛ ΦΕΗ ΠΑΒΕΧΕ ΕΘΗΗΤΦ.
 ΤΟΤΕ ΠΙΚΟΥΧΙ ΗΑΔΟΥ ΨΕΠΟΥ† ΠΕ ΑΦΕΡΖΗΤΟ ΗΑΙΔΙ ΠΕ ΦΕΗ
 ΠΙΖΜΟΤ ΗΤΕ Φ† ΕΤΨΟΠ ΗΦΗΗΤΦ ΟΥΟΖ ΚΑΦ† ΕΠΑΚΑΙ ΗΚΟΥ-
 ΧΙ ΚΟΥΧΙ. ΠΕΧΕ ΘΜΑΥ ΜΠΙΚΟΥΧΙ ΗΑΔΟΥ ΨΕΠΟΥ† ΜΠΜΑΗ-
 ΕΟΩΟΥ ΖΕ ΖΗΠΠΕ †ΚΑ† ΚΑΚ ΜΠΑΩΗΡΗ ΑΔΔΑ ΟΥΟΡΠΦ ΗΗΗ
 ΗΖΑΚΑΡΟΥΖΗ ΜΜΗΗΗ ΖΕ ΟΥΩΗΡΗ ΜΜΑΥΑΤΦ ΗΗΗ ΠΕ ΕΙΡΑΨΗ
 ΕΦ† ΚΕΜΑΦ ΜΠΠΕΖΟΟΥ ΚΕΜ ΠΙΕΧΩΡΖ. ΟΥΟΖ ΠΕΧΕ ΠΜΑΗΕ-
 ΟΩΟΥ ΠΩΟΥ ΖΕ †ΠΑΔΟΥΟΡΠΦ ΚΩΤΕΗ ΕΖΗΗ ΜΜΗΗΗ ΜΠΑΤΕ
 ΦΡΗ ΖΩΤΠ. ΤΟΤΕ ΛΟΙΠΟΗ Δ ΠΜΑΗΕΟΩΟΥ ΟΙ ΜΠΙΑΔΟΥ ΨΕ-
 ΠΟΥ† ΟΥΟΖ ΑΦΑΜΟΗ ΗΠΙΕΟΩΟΥ ΚΕΜΑΦ ΟΥΟΖ ΑΡΕΨΑΗ ΡΟΥΖΗ
 ΨΩΠΗ ΜΜΗΗΗ ΨΑΡΕ ΠΜΑΗΕΟΩΟΥ ΟΥΩΡΠ ΜΠΙΑΔΟΥ ΨΕΠΟΥ†
 ΗΠΕΚΙΟΥ† ΕΠΗΤΜΙ.

ΗΘΟΥ ΔΕ ΑΠΑ ΨΕΠΟΥ† ΠΕ ΨΑΦΖΩΔ ΕΦΡΗ ΕΟΥΩΗΗ Μ-
 ΜΩΟΥ ΕΦΟΥΗΟΥ ΕΒΟΛ ΜΠ†ΜΙ ΗΟΥΚΟΥΧΙ ΟΥΟΖ ΚΕ ΠΑΒΟΤ ΤΩΒΗ

ηε(1) ηιεροοϋ ετεμμαϋ, ογορ παιρη† ηε ψαρψωρϋ η̄ηεϱιχ
 εβολ η̄τεϱϋλ̄ηλ̄ ερε πιμωϋ η̄νοϋ ψα πεϱιμωτ̄ ογορ ἀρε-
 ψαν πιουω̄ηηι ι εβολ̄ ᾠ̄μη̄ηι ψαρε ἔμαϋ ᾠ̄πικοϋχι η̄ψ̄ηρι
 ηεμ̄ πεϱιωτ̄ εμ̄λαδ̄ ηεμ̄ πιμ̄ανεσωϋ εϋχω μ̄μοϋ χε εῶβε
 οϋ ᾠ̄πεκοϋωρπ̄ ᾠ̄πενψ̄ηρι η̄αν̄ η̄ροϋϱι; τεπερϱοτ̄ γαρ χε
 η̄ηε οϋπετϱωϋ ψωπι μ̄μοϱ. τοτε ψαρε πιμ̄ανεσωϋ χοϋ
 η̄ηεϱιοτ̄ χε θε̄η οϋμ̄εθ̄μη̄ηι †οϋωρπ̄ μ̄μοϱ η̄ωτεη̄ η̄ροϋϱι
 ᾠ̄μη̄ηι. ο̄ηεροοϋ λ̄ε εβολ̄ θε̄η ηιεροοϋ α πιμ̄ανεσωϋ
 μοϋι ϱιψαϱοϋ ᾠ̄πικοϋχι η̄ψ̄ηρι ψενοϋ† ψατεϱϱοϱ ε̄πι-
 ψ̄ηηι ᾠ̄μωϋ. ηε οϋοη̄ οϋηοϋϱι λ̄ε ϱιχ̄ηεη̄ πιψ̄ηηι ᾠ̄μωϋ.
 τοτε π̄αλοϋ ἀϱϱωλ̄ επ̄εϣη† επ̄ιμωϋ οϋοϱ ἀϱϱωλ̄ηλ̄ εϱ̄ηηι
 ϱα φ† ερε ηεϱιχ̄ι φορϋ εβολ̄ επ̄ψωι ετφε. πιμ̄ανεσωϋ
 λ̄ε ἀϱεϱϱιψαϱοϋ μ̄μοϱ ἀϱϱοπϱ θε̄ατεη̄ †ηοϋϱι ψατεϱ-
 ηαϋ εφ̄η ερε π̄ικοϋχι η̄ψ̄ηρι η̄αλ̄ιϱ. οϋοϱ η̄αρε πιμ̄ανεσωϋ
 ερμ̄εῶρε εϱχω μ̄μοϋ χε ἀη̄αϋ επ̄ι η̄η̄ηη̄ η̄τε π̄ικοϋχι
 η̄ψ̄ηρι ε̄ροι ᾠ̄φ̄ρη† ᾠ̄η̄ ᾠ̄λαμ̄πασ̄ η̄χ̄ρωμ̄ οϋοϱ παιρη†
 ἀιταϋῶοι εφ̄αϱοϋ ἀιψ̄ε η̄η̄ εϣ̄ηεη̄ η̄αεσωϋ. ετα τοοϋι λ̄ε
 ψωπι, πεχ̄αϱ, ἀϱι η̄ηε πεϱιωτ̄ ἀϱεμ̄λαδ̄ ηεμη̄ηι οη̄ εϱχω
 μ̄μοϋ χε εῶβε οϋ ᾠ̄πεκοϋωρπ̄ ᾠ̄παψ̄ηρι η̄η̄η̄ η̄ροϋϱι;
 πεχ̄ηηι η̄αϱ χε ω̄λ̄ι ᾠ̄πεκ̄ψ̄ηρι η̄ακ. ᾠ̄μ̄οη̄, †εμ̄π̄ψα ᾠ̄μοϱ ἀη̄
 εῶρεϱοϱι θε̄ατοτ̄. οϋοϱ α πεϱιωτ̄ ολ̄ϱ επ̄εϱη̄ηι. η̄αι ηε η̄η
 ετα πιμ̄ανεσωϋ χοτοϋ εαϱερμ̄εῶρε ᾠ̄μωϋ η̄αη̄.

Уененсѧ̄ λ̄ε η̄εροοϋ ιϣ̄ηεη̄ ετα η̄αι ψωπι α πεϱιωτ̄
 ολ̄ϱ ψα φ̄η εῶγαβ̄ ἀπα π̄χωλ̄ χε η̄τεϱϱοϱιϣ̄μοϋ εβολ̄ ϱι-
 τοτ̄ϱ. ετι λ̄ε εϋϱι πιμ̄ωι† εταϱθε̄ωη̄η† επ̄ιτοποϋ η̄τε φ̄η
 εῶγαβ̄ ἀπα π̄χωλ̄ ψατεη̄η̄ οϋμ̄μ̄λ̄λ̄ιοη̄. κατα οϋ†μα† λ̄ε

(1) Legend. ηε η̄-?

η̄αρε οϋοη̄ ϱαη̄μη̄η̄ η̄αϱχ̄ωη̄ η̄τε †πολ̄ιϣ̄ ω̄μη̄η̄ θε̄ατοτ̄ϱ
 εϱ†εβ̄ω η̄ωϋ εη̄η̄ ετερ̄ηοϱη̄ εη̄οϋψ̄ϋχ̄η̄, πεχε φ̄η εῶγαβ̄
 ἀπα π̄χωλ̄ η̄η̄ιρωμ̄ι ετϱεμ̄ϣ̄ι θε̄ατοτ̄ϱ χε τεη̄ῶη̄ηοϋ μα-
 ροη̄ εβολ̄ ϱιτ̄ϱη̄ ᾠ̄π̄ιαϱχ̄η̄μαη̄λ̄η̄ριτ̄η̄ϣ̄. ἀϱτ̄ωη̄ϱ λ̄ε η̄ηε
 φ̄η εῶγαβ̄ ἀπα π̄χωλ̄ ηεμ̄ η̄ικερωμ̄ι ετϱεμ̄ϣ̄ι θε̄ατοτ̄ϱ
 ἀη̄ι ϣαβ̄ολ̄. εταϱϱοϱ λ̄ε εαπα ψενοϋ† η̄ηε ἀπα π̄χωλ̄
 ἀϱαμ̄οη̄η̄ η̄η̄η̄η̄ η̄απα ψενοϋ† ἀϱταλοϋ εχ̄ηε τεϱαφε
 εϱχω μ̄μοϋ χε ϣμοϋ ε̄ροι παιωτ̄ π̄ιαϱχ̄η̄μαη̄λ̄η̄ριτ̄η̄ϣ̄. οϋοϱ
 εταϋψ̄ε εῶϋη̄η̄ ἀϋϱεμ̄ϣ̄ι . . . .

Αϱψωπι λ̄ε οη̄ μ̄εη̄εη̄ϣ̄α η̄αι α ἀπα π̄χωλ̄ ϣαη̄η̄ ηεμ̄
 φ̄ιωτ̄ η̄απα ψενοϋ† εϱχω μ̄μοϋ χε μαρε π̄ικοϋχι η̄ψ̄ηρι
 οϱι θε̄ατοτ̄ η̄η̄αιϱεβ̄τομαϋ οϋοϱ η̄η̄εκη̄η̄ η̄ϣωϱ. επ̄ιη̄η̄ γαρ
 ἔμαϋ η̄απα ψενοϋ† τ̄ϣωη̄η̄ η̄απα π̄χωλ̄ τε η̄ψ̄εη̄ιωτ̄ ϱι
 μαϋ οϋοϱ ἀϱϱαϱ θε̄ατοτ̄ϱ.

Ετα ροϋϱι λ̄ε ψωπι ᾠ̄π̄ιεροοϋ ετεμμαϋ α ἀπα π̄χωλ̄
 εη̄κοτ̄ θε̄η οϋμα ᾠ̄μαγατ̄ϱ. π̄ικοϋχι λ̄ε ϱωϱ η̄αλοϋ ψε-
 νοϋ† ἀϱτ̄η̄ϱ εοϋμα ᾠ̄μαγατ̄ϱ. α ἀπα π̄χωλ̄ λ̄ε ἀϱϱαη̄
 η̄ηεϱβ̄αλ̄ επ̄ψωι ετφε ἀϱη̄αϋ εοϋαγγ̄ελοϋ η̄τε η̄β̄ε εϱϱωιϣ̄
 επ̄ικοϋχι η̄ψ̄ηρι ψενοϋ† εϱεη̄κοτ̄ οϋοϱ πεχε π̄ιαγγ̄ελοϋ
 η̄απα π̄χωλ̄ χε ἀκψ̄αη̄η̄η̄η̄η̄η̄ η̄ψ̄ωρπ̄, π̄ιϣ̄η̄μα ετεκ̄η̄αχ̄εμ̄ϱ
 θε̄αχ̄ωκ̄ μ̄η̄ιϱ ϱιχ̄ηεη̄η̄ π̄ικοϋχι η̄ψ̄ηρι ψενοϋ†. π̄ιϣ̄η̄μα γαρ
 η̄τε η̄λ̄ιαϣ̄ π̄ιῶεϣ̄β̄η̄η̄η̄η̄η̄ πε εα η̄β̄ε η̄η̄ϣ̄ οϋορπϱ η̄ακ εῶρεκ̄-
 τ̄η̄η̄ϱ εχ̄ωϱ χε οϋη̄η̄ γαρ ϱη̄αψ̄ωπι η̄οϋρωμ̄ι η̄λ̄ϋκεοϋ οϋοϱ
 η̄ϣωτ̄η̄. ᾠ̄μ̄οη̄ οϋοη̄ η̄ατ̄ωη̄ϱ μ̄εη̄εη̄ϣ̄ωϱ θε̄η̄ η̄η̄χ̄ωρα η̄η̄ροϋ
 εϱοη̄η̄ ᾠ̄μοϱ, ϱη̄ακωτ̄ η̄οϋμ̄οη̄αϣ̄η̄η̄η̄η̄η̄η̄ οϋοϱ ϱη̄αψ̄ωπι
 η̄ϣωλ̄ϣ̄ελ̄ ηεμ̄ ϣ̄η̄επ̄η̄ η̄οϋοη̄ η̄η̄β̄εη̄ εῶη̄αψ̄ε ερατ̄ϱ ᾠ̄πεϱτο-
 ποϋ. οϋοϱ τεϱεκ̄κ̄λ̄η̄η̄ϣ̄ια ϣ̄η̄αψ̄ωπι εϣ̄μη̄η̄ εβολ̄ ψα ϱαη̄χ̄ω-
 οϋ. α ἀπα π̄χωλ̄ λ̄ε ἀϱτ̄ωη̄ϱ ϱαη̄ατοοϋι ἀϱωλ̄ι ᾠ̄π̄ιϣ̄η̄μα

εταρξεμερ θαχωρ αρμοντ εαπα ψεποντ αρτηνιρ ριωτρ
ογορ αραιρ μμοναχορ αρχαρ θατοτρ.

Уененса ραικουχι λε περοου ευωοп нем коуерноу
ριοусоп ηχε φη εθουαβ απα πχωλ нем πιθεδωριι ψε-
ποντ αυι εβολ ευμωυι нем коуерноу ογορ καρε πικεαпа
пυοι μοуι немωου пе φалтωου μпсωου, ηθορ ρωρ ке
οуρωμι ερουαβ пе ερμωυι θεн кафт. ογορ етι ευμωυι
нем коуерноу μп̄ απα πχωλ нем απα ψεποντ нем απα
пυοι, α ουсμн ψωπι ψαρωου εβολ θεн тφε εсхω μμοс
хе аγθαψ ψεποντ ηαρχημμανδριτнс епкосμοс тнρρ
μφοου. पेχε απα πχωλ ηαпа πυοι хе пасοи πυοι акωтеμ
ρωк етаисн етаси εβολ θεн тφε тноу; पेχε απα πυοι
ηαпа πχωλ хе аρн. ογορ етауер ουснψωннι нем коуерноу
θεн φη етаусооμερ पेχε απα πχωλ ηαпа πυοι хе ма-
репψен πικουχι ηαλοу ψεποντ ρωρ. ογορ етаυδ̄иουρ хе
аи акωтеμ етаисн етаси εβολ θεн тφε тноу; ηθορ
λε पेχαρ хе аρн. पेχε απα πχωλ каρ хе етаксооμεс
хе оу; पेχε απα ψεποντ ηαпа πχωλ ат̄ӣе ρли μμεθ-
κoux хе етаисωтеμ хе аγθαψ ψεποντ ηαρχημμανδριτнс
епкосμοс тнρρ μφοου. απα πχωλ λε нем απα πυοι аγερ-
ψφн̄ӣ μμορ εμαψω ογορ каӯтωου μφ̄т̄ еγхω μμοс хе
аλн̄о̄с ρηαψωπι ηουτελιос еρхнк εβολ.

Φη εθουαβ λε απα ψεποντ еταρδ̄ӣ μπισχημα ηαг-
гед̄ӣкоп етас̄ӣ каρ εβολ θεн тφε αρτηνιρ ет̄анахωρн-
сис θεн ραιπ̄ӣψ̄т̄ ηθ̄ӣс̄ι εγωυ нем ραιπεχωρρ ηωρωис
εγωυ нем ραιπн̄с̄т̄ӣα μμοп ηп̄ι τοι еρωου. кегаρ ке
μπαρουωμ μμн̄ӣ пе ψα ρουρ̄ι ητε φρη ρωтп̄, ογορ οп̄
ке μπαρουωμ ψατερ̄с̄ι аλλα οуωικ нем ουρμou пе теρ-

τροφн. θεн και α περσωμα ψωοι ογορ α περψαρ τωμι
επερκαс εαρψωμ εμαψω ογορ περβιοс тнρρ нем περско-
пос каρτεп̄о̄н̄т̄ еηдиас π̄θεс̄в̄ӯтн̄с̄ ηεп̄ӣω̄χοс ητε п̄с̄δ̄.

Παιρητ οп̄ αρψωπι ηουρετ̄с̄ε̄β̄ω ηοуοп̄ ηιβεи πικουχι
ηαλωουι μμαγατοу аи аλλα нем ηικεθεδ̄ӣοι ερ̄οι η̄-
с̄поӯλ̄еοс θεн περρβн̄ουι μπερсноу тнρρ. каρερφοριп
μπ̄χ̄с̄ еρμн̄ӣ εβολ θεн тμελεтн̄ η̄п̄ӣг̄ραφн̄ ρωс̄λε παιρητ̄
ητε περσωιт нем περс̄ε̄β̄о̄υι ψωπι еγρ̄ο̄λ̄х θεн ρωρ ηοуοп̄
ηιβεи μφ̄н̄т̄ η̄ο̄ῡε̄β̄ӣω θεн ηρн̄т̄ η̄п̄н̄ εθουωψ εμεκρε
πιωκ̄ η̄ε̄к̄ερ ογορ каρхω пе ηραμн̄ψ̄ η̄ε̄н̄т̄ӣс̄ιс̄ нем
ραιποдогос еγμερ η̄ε̄п̄т̄ο̄л̄н̄ εγουαβ ογορ αρс̄е̄μ̄н̄ι η̄ραп̄ка-
п̄ωп̄ η̄п̄ӣμ̄ο̄η̄ка̄χοс нем ραιπειστοл̄н̄ еγχοкер ογορ εγ̄οι
η̄ρ̄ο̄т̄ нем со̄л̄с̄е̄л̄ η̄п̄ӣψ̄γ̄х̄н̄ ητε ηιρωμι ογορ θεн και
тнρου каρхω μμοс θεн περρωρ ете μμοп̄ μεθουχ̄
η̄θ̄н̄т̄ρ̄ хе μп̄ӣхе ουсахи εβολ ριτοτ̄ μμαγατ̄ μπε π̄χ̄с̄
тнιρ εθουκ̄ еρωι.

Ογορ каρсо̄л̄с̄е̄л̄ μπερβιοс ηκαλωс пе θεн πχωк εβολ
η̄п̄ӣρ̄β̄н̄ουι ητε т̄με̄т̄μ̄ο̄η̄ка̄χοс θεн ραιπ̄ӣψ̄т̄ η̄ас̄к̄н̄с̄ӣс̄
нем ραιποлет̄ӣа εγωυ. каρψλн̄л̄ γαρ η̄ӣβ̄ η̄соп̄ μπ̄ӣε̄ρ̄ο̄οу
ερ̄т̄ η̄κ̄λ̄ μμετακοια κατα соп̄. θεн π̄ε̄х̄ω̄ρ̄ρ̄ λε μπαρ-
η̄κο̄т̄ еп̄тнρρ̄ ψατε πιογωιηι ψαι. мененс̄ωс η̄τερ̄δ̄ӣ η̄οу-
κοуχι ηс̄ροп̄ εθ̄βε π̄с̄ωμ̄а хе η̄п̄ε̄ρ̄μ̄ο̄η̄к̄ η̄χ̄ω̄λ̄еμ. οу-
μн̄ψ̄ γαρ η̄соп̄ μπαρουωμ ιс̄х̄е̄к̄ п̄са̄β̄β̄а̄топ̄ ψа п̄са̄β̄-
β̄а̄топ̄. ογορ οп̄ ωαρερ π̄ӣμ̄ η̄ε̄ρ̄ο̄οу ητε η̄п̄ас̄х̄а εθουαβ
η̄ᾱθ̄ο̄ῡε̄μ̄ωικ, аλλα теρ̄т̄ροφн̄ ογουοτ̄ η̄οуωμ̄ те нем
οӯψ̄β̄ӣп̄ ет̄ρ̄ο̄р̄ ρωс̄λε παιρητ̄ η̄τε теρ̄са̄ρ̄ρ̄ μοηк̄ еρ̄ορ̄
εμαψω. ογορ α η̄ӣμ̄ӣ ψωπι еγρ̄ο̄λ̄х ηαρραρ̄ μφ̄н̄т̄ η̄οу-
ε̄β̄ӣω ρωс̄те οη̄ η̄τε περβαλ̄ ψωк еп̄ес̄н̄т̄ μφ̄н̄т̄ η̄ραп̄-

χολ̄ π̄τε ραηχοι ογορ̄ π̄σεψωπῑ π̄χαμε̄ εμαψω̄ εθε̄βε̄ π̄ρογο̄
ψογο̄ επεσητ̄ π̄τε̄ κ̄ιερμωοῡ καῑ ετ̄θατ̄ π̄καῡ κ̄ιβεν̄ θε̄ν
κερβαλ̄ μ̄φρητ̄ π̄ουμωοῡ ογορ̄ κ̄αρε̄ φ̄τ̄ ψοπ̄ κ̄εμας̄ πε̄
θε̄ν κ̄ερροοῡ τηροῡ (1).

II. Daniel monachus Scetensis monophysita acerrimus
(VI saec.), obsistit legato et militibus Iustiniani Imperatoris
iubentis monachos Aegypti recipere et probare Synodum
Chalcedonensem et "Tomum" Leonis Magni. Deinde in
pagum Tambok se confert, ibique monasterium condit.

Δ̄σψωπῑ δε̄ οη̄ θε̄ν̄ π̄ισνοϋ̄ ε̄κασοῑ ποϋρο̄ π̄χε̄ π̄ια-
σεβ̄ης̄ ιουστινιανος̄ φ̄η̄ ετ̄δᾱθε̄μ̄, φ̄η̄ εταρ̄ψωορτερ̄ π̄τοι-
κοϋμενη̄ τηρ̄ς̄ κ̄εμ̄ τ̄καθολικ̄η̄ π̄εκκλησιᾱ θε̄ν̄ μ̄αῑ κ̄ιβεν̄.
ᾱρ̄χιτοτ̄τ̄ εταρ̄ο̄ μ̄π̄ικαρ̄τ̄ ετ̄σοϋορτ̄ κ̄τε̄ τ̄συκοδος̄
εσδᾱθε̄μ̄ κ̄τε̄ χαλκεδων̄ θε̄ν̄ μ̄αῑ κ̄ιβεν̄, ογορ̄ π̄ιορ̄ῑ
π̄εσωοῡ κ̄τε̄ π̄χ̄ς̄ ᾱρ̄χορ̄ε̄ εβολ̄. κ̄ιεπισκοπος̄ π̄ορθολοζος̄
κ̄εμ̄ κ̄ιαρχ̄η̄επισκοπος̄. ᾱρ̄δο̄χῑ π̄σωοῡ εβολ̄ ρ̄ιζεν̄ ποϋθο-
νος̄. ογορ̄ μ̄περ̄ρω̄ εροϋ̄ κ̄χε̄ π̄ιασεβ̄ης̄ ιουστινιανος̄, ᾱλλᾱ
ᾱρ̄ουωρ̄π̄ μ̄π̄ιασεβ̄ης̄ π̄τομος̄ κ̄τε̄ λεωη̄, φ̄η̄ ετασδ̄ιτ̄ε̄
κ̄χε̄ τ̄ασεβ̄ης̄ κ̄συκοδος̄ κ̄τε̄ χαλκην̄δων̄. ογορ̄ ᾱρ̄οϋορ̄πεϋ̄
εβολ̄ θε̄ν̄ μ̄αῑ κ̄ιβεν̄ ετ̄χη̄ θᾱ περ̄αμαρ̄ι, ε̄οροϋερ̄ρ̄υπο-
κραφ̄ην̄ εροϋ̄ τηροῡ. εταϋεν̄ε̄ δε̄ ε̄θρη̄ν̄ ε̄χη̄μ̄ῑ ᾱ οϋνη̄ψ̄τ̄
κ̄ψωορτερ̄ ψωπῑ κ̄η̄πιστοσ̄ τηροῡ κ̄ορθολοζος̄, ετ̄ψοπ̄ θε̄ν̄
τ̄χωρᾱ κ̄τε̄ χ̄η̄μ̄ι. ογορ̄ ᾱνεν̄ε̄ ε̄θρη̄ν̄ῑ επιτωοῡ ε̄θοϋαβ̄
κ̄τε̄ ψ̄η̄ντ̄, χ̄ε̄ ρ̄ικᾱ κ̄τε̄ κ̄εκ̄ιοτ̄ ερ̄ρ̄υποκραφ̄ην̄ εροϋ̄. κ̄ε-
κ̄ιωτ̄ δε̄ ε̄θοϋαβ̄ ᾱββᾱ λακ̄ην̄δ, επιδ̄η̄ κ̄θοϋ̄ κ̄αϋοῑ κ̄ιωτ̄

(1) *Simuthii Arch. vita*, etc. ed. I. Leipoldt (CSCO, *Script. Copt.*,
textus, Ser. sec., t. II, p. 8, s.).

ε̄ψ̄η̄ντ̄ πε̄ μ̄πισνοϋ̄ ετεμ̄μαϋ. ᾱ π̄δ̄ς̄ δ̄ωρ̄π̄ μ̄πιρ̄ωβ̄ κ̄αϋ̄
εβολ̄ μ̄πατοϋεν̄ε̄ ε̄ψ̄η̄ντ̄. κ̄θοϋ̄ δε̄ φ̄η̄ ε̄θοϋαβ̄, ᾱρ̄θωοῡτ̄
ε̄θ̄οϋη̄ κ̄η̄ῑθε̄λλοῑ τηροῡ, ᾱρ̄ταμωοῡ ε̄κ̄η̄ ετᾱ π̄δ̄ς̄ δ̄ορ̄ποϋ̄
κ̄αϋ̄ εβολ̄. ογορ̄ ᾱρ̄τ̄σβ̄ω̄ κ̄ωοῡ τηροῡ ε̄οροϋ̄ψωπῑ εϋταρ̄η-
οϋτ̄ θε̄ν̄ π̄ικαρ̄τ̄ ετ̄σοϋτωη̄ ψ̄ᾱ ε̄θρη̄ν̄ῑ ε̄φ̄μοϋ̄, ε̄ψ̄τεμ̄ᾱωλ̄
εβολ̄. εταϋ̄η̄ν̄ῑ δε̄ μ̄πιτομος̄, ετ̄μερ̄ μ̄μετασεβ̄ης̄ κ̄ιβεν̄
κ̄τε̄ λεωη̄ π̄ιπαρ̄ακ̄ομος̄ ε̄θ̄οϋη̄ επιτωοῡ ε̄θοϋαβ̄ κ̄τε̄ ψ̄η̄ντ̄
κ̄χε̄ κ̄ιμᾱτοῑ κ̄τε̄ ποϋρο̄, ᾱρ̄ῑ εβολ̄ θᾱχωοῡ κ̄χε̄ κ̄εκ̄ιωτ̄
ε̄θοϋαβ̄ ᾱββᾱ λακ̄ην̄δ, π̄ιρ̄ρ̄υτοϋμενος̄ ε̄ορεϋεραπ̄αν̄ταν̄
ερ̄ωοῡ. κ̄εμ̄ ρ̄ακ̄εμ̄η̄ψ̄ κ̄η̄θε̄λλοῑ κ̄τε̄ κ̄η̄ ε̄θοϋαβ̄ μ̄περ̄ρη̄τ̄.
ογορ̄ εταϋεραπ̄αν̄ταν̄ ε̄κ̄ιμᾱτοῑ κ̄χε̄ κ̄η̄ῑθε̄λλοῑ. ᾱν̄η̄ν̄ῑ εβολ̄
μ̄πιτομος̄ ετ̄μερ̄ μ̄μετασεβ̄ης̄ ᾱρ̄σωοῡτ̄ε̄κ̄ μ̄μοϋ̄ κ̄η̄ῑθε̄λ-
λοῑ εϋχω̄ μ̄μοσ̄. χ̄ε̄ ποϋρο̄ πε̄ εταρ̄οϋαρ̄σαρ̄η̄ν̄ῑ ετ̄ρετεκ̄ερ-
ρ̄υποκραφ̄ην̄ τηροῡ ε̄π̄οϋη̄β̄ολοη̄ μ̄π̄ικαρ̄τ̄. ᾱρ̄εροϋω̄ κ̄χε̄
κ̄εκ̄ιωτ̄ ε̄θοϋαβ̄ ᾱββᾱ λακ̄ην̄δ, π̄ιρ̄ρ̄υτοϋμενος̄ ετ̄σ̄μαρ̄ω-
οϋτ̄, κ̄εᾱρ̄ κ̄η̄ιμᾱτοῑ. χ̄ε̄ ᾱψ̄ κ̄οϋη̄β̄ολοη̄ κ̄τε̄ π̄ικαρ̄τ̄
πε̄ φ̄αι; κ̄εᾱρ̄ κ̄αϋ̄ χ̄ε̄ φ̄ατ̄η̄ψ̄τ̄ κ̄οϋκοδος̄ κ̄τε̄ χαλ-
κην̄δων̄ πε̄ οη̄ εταϋθωοῡτ̄ εροσ̄ κ̄χε̄ π̄ῑχ̄λ̄δ̄ κ̄επισκοπος̄.
κ̄εκ̄ιωτ̄ δε̄ ᾱββᾱ λακ̄ην̄δ ᾱρ̄μορ̄ εβολ̄ θε̄ν̄ π̄ιρ̄μοτ̄ κ̄τε̄
π̄ιπ̄η̄ᾱ ε̄θοϋαβ̄, ᾱρ̄ρ̄ωᾱῑ ε̄θ̄οϋη̄ ᾱρ̄αμοη̄ μ̄πιτομος̄ ε̄ομερ̄
μ̄μετασεβ̄ης̄ κ̄ιβεν̄ ετεμ̄μαϋ ᾱρ̄φαθ̄ε̄ρ̄ ᾱρ̄ωψ̄ εβολ̄ ερ̄χω̄
μ̄μοσ̄ κ̄η̄ιμᾱτοῑ. χ̄ε̄ ᾱκ̄αθε̄μᾱ ετ̄οϋκοδος̄ ετ̄δᾱθε̄μ̄ π̄χαλ-
κην̄δων̄. ᾱκ̄αθε̄μᾱ ε̄οϋοη̄ κ̄ιβεν̄ ε̄οη̄κ̄ερ̄κοη̄κ̄ωη̄ν̄η̄ν̄ κ̄εμασ̄.
ᾱκ̄αθε̄μᾱ ε̄οϋοη̄ κ̄ιβεν̄ ετ̄η̄αρ̄τ̄ κ̄αταροσ̄. ᾱκ̄αθε̄μᾱ ε̄οϋοη̄
κ̄ιβεν̄ ετ̄χωλ̄ εβολ̄ κ̄η̄κ̄ικαϋ̄ρ̄ κ̄οϋᾱῑ κ̄τε̄ π̄χ̄ς̄. ᾱνοη̄ δε̄.
κ̄η̄εσ̄ψωπῑ μ̄μοη̄. ε̄ορε̄ν̄δ̄ῑ μ̄π̄αιρ̄οροσ̄ κ̄η̄αρ̄τ̄ φ̄αῑ κ̄ασεβ̄ης̄
ψ̄ᾱ ε̄νερ̄. ᾱλλᾱ τε̄νερᾱκ̄αθε̄μᾱτιζ̄ην̄ κ̄οϋοη̄ κ̄ιβεν̄ ετ̄οη̄ μ̄-
μοϋ̄ κ̄εμ̄ κ̄η̄ ετ̄η̄αρ̄τ̄ κ̄αταροϋ̄. ᾱνοη̄ δε̄ ε̄κ̄η̄αρ̄τ̄ ε̄ψ̄ιωτ̄,

ΚΕΜ ΠΩΗΡΙ, ΚΕΜ ΠΙΠ̄Α ΕΘΟΥΑΒ, †ριас ΠΟΜΟΟΥСΙОС ΕΣΘΕΝ
 ΟΥΜΕΤΚΟΥ† ΚΟΥΩΤ, ΨΑ ΠΕΝΝΙΟ† ΚΘΑΙΕ. ΔΕΨΩΠΙ ΔΕ, ΕΤΑ
 ΚΙΜΑΤΟΙ ΚΑΥ ΕΤΗΨ† ΜΜΕΤΧΑΡΘΗΤ ΚΤΕ ΠΕΝΑΒΒΑ ΔΑΚΙΝΔ,
 ΚΕΜ ΠΙΡΗ† ΕΤΑΦΑΙΦ, ΑΥΜΟΖ ΚΧΩΠΤ ΕΜΑΨΩ, ΑΥΑΜΟΚΙ Μ-
 ΜΟΦ. ΑΥ† ΚΑΦ ΚΡΑΠΠΙΨ† ΚΒΑΣΑΝΟС ρωσΔΕ ΚΤΕΦΘΩΠΤ
 ΕΦΜΟΥ ΨΑΤΕΚ ΚΕΚΟΥΧΙ, ΕΘΒΕ ΠΑΨΑΙ ΠΠΙΕΡΦΟΤ ΕΤΑΥΤΗ-
 ΤΟΥ ΚΑΦ. ΚΙΘΕΛΛΟΙ ΔΕ ΟΠ, ΔΥΚΙ ΕΧΩΟΥ Π̄ΡΑΠΚΕΜΗΨ
 ΚΘΙΟΙ, ΚΕΜ ρΑΠΤΡΕΜΚΟ ΕΥΟΥ, ρωσΔΕ ΚΤΟΥСΩΡ ΕΒΟΔ ΘΕΝ
 ΤΧΩΡΑ ΤΗРС ΚΧΗΜΙ. ΠΕΠΩΤ ΔΕ ΕΘΟΥΑΒ ΑΒΒΑ ΔΑΚΙΝΔ
 ΘΕΝ ΠΧΙΦΘΕΡΦΗΑΥ ΕΠΨΘΟΡΤΕΡ, ΔΦΤΩΚΦ ΔΦΙ ΕΧΗΜΙ ΚΕΜ
 ΠΕΦΚΟΥΧΙ ΜΜΑΘΗΤΗС. ΔΦΨΕ ΚΑΦ ΕΤΑΜΒΩΚ, ΟΥΚΟΥΧΙ Κ†ΜΙ
 ΚΤΕ ΧΗΜΙ ΟΥΟΖ ΔΦΘΑΜΙΟ ΚΟΥΚΟΥΧΙ ΜΜΟΠΗ СΑΡΕΜΕΝТ ΜΠΙ-
 †ΜΙ, ΔΦΕΡΗСΙΧΑΖΙК Π̄ΘΗТС ΚΡΑΠΚΟΥΧΙ ΚΕΡΟΟΥ, ΕΦ†ΨΟΥ
 МПЕК̄С̄ ІНС̄ П̄ХС̄ (1).

(1) L. CLUGNET, F. NAU, I. GUIDI, *Vie et Récits de l'Abbé Daniel le Scéiote*, Paris, Libr. Picard et fils, 1901, 95/13-97/10.

INDEX VOCABULORUM

(s. = saevica dialectus; b. = boheica dial.; st. c. = status constructus; s. pron. = status pronominalis; qual. = qualitativus, § 24). Vocabula graeca omittuntur, paucis exceptis, quae, vel propter formam vel propter significationem, minus sunt perspicua.

αα" (s.) v. p̄. (st. pron.).	αρκα = ἀρνέομαι.
αβοτ mensis.	αρογρι vespera.
αθουεμωικ b. (panem non comedens). icimus (v. §14.b.3).	ασπε (s.) lingua (dialectus.)
αιδι (b.) crescere.	ατοουι mane, tempus matutinum.
αλου puer.	ατδ̄νε sine, absque.
αμαρι (b.) dominatio.	αυω et (§ 49a).
αμαρτε (b. -ρι)prehendere.	αψαι multitudo.
αμ̄πτε (s.) inferi, infernum.	αψκακ, — εβοδ clamare.
αμοки (b.) pascere.	αρηερατ stare.
αп 1) num? an? 2) negat. § 32.	αρη utique, certe.
αпαι pulchritudo.	αρο" (s.) cur (§ 12).
αпαχωρηсис ἀναχώρησιс secessus, (ad vitam anachoreticam degendam).	
αпи fer (§ 41 a).	βαδ oculus.
αпок ego (§ 6).	βεχε (b.) merces.
απε (s.) caput.	βοδ, π̄βοδ foras.
	β̄рре (s.) novus.
	βω (fem.) vitis.

ΒΩΚ 1) ire, abire. 2) servus
ῤΩΚ servire (p. 39,7), de-
nuo famulatus es diabolo,
morte tibi ipsi conscita).

ΒΩΛ, — **ΕΒΟΛ** solvere.

ΔΥΚΕΥΣ δίκαιος.

Ε § 13; praep., § 47,2.

ΕΒΙΩ mel.

ΕΘΒΕ v. **ΕΤΒΕ**.

ΕΘΟΥΔΒ (b.) sanctus.

ΕΙ (s.) ire (§ 3).

ΕΙΕ (s.) itaque (in apodosi).

ΕΙΜΕ (b. —μῖ) cognoscere,
scire.

ΕΙΜΗΤΕΙ (εἰ μή τι).

ΕΙΚΕ; st. c. **ἦΤ** (s.) ferre, in-
icere.

ΕΙΡΕ (s.: st. c. **ῤ**) facere.

ΕΙΣ, **ΕΙΣ** **ΘΗΝΤΕ** (s.) ecce
(§ 50).

ΕΙΩΤ (s.) pater.

ΕΛΘΟΛΕ (s.) vitis.

ΕΜΔΤΕ (s.) valde.

ΕΜΔΨΩ (b.) valde.

ΕΜΛΔΘ lis, contentio, con-
tendere

ΕΜΠΑΤΕ (**ἄπ.**) priusquam
(§ 36,β).

ΕΜΠΩΔ dignus.

ΕΜΤΩ (s.) perniciēs.

ΕΚΕ si (لو) (§ 49).

ΕΠΕΡΓΙΑ ἐνέργεια vis (δύναμις)
militiae (p. 38,17).

ΕΚΕΘ saeculum; in aeternum.

ΕΚΙΟΧΩΣ (ἡνίοχος).

ΕΙΚΟΤ dormire.

ΕΞΗΓΙΣΙΣ (ἐξήγησις).

ΕΠΕСНТ deorsum.

ΕΠΙΤΗ ἐπειδέ.

ΕΡΑΠΑΝΤΑΝ, ἀπαντάν (p. 27).

ΕΡΚΟΙΚΩΠΗΝ, κοινωνεῖν (§ 27).

ΕΡΜΗ (b.) lacrima; pl. **ΕΡΜ-**
ΩΟΥ.

ΕΡΠΟСРІ (b.) utilitatem afferre.

ΕΡΟΥΩ (b.) respondere.

ΕΡΠΕ (s.) templum.

ΕΡΨΦΗΡΙ (b.) mirari.

ΕΡΘΟТ (b.) plaga, vulnus.

ΕΡΘΗΤС (b.) incipere.

ΕΡΘΙΦΑΘΟΥ sequi.

ЕСКЕН iuxta, versus.

ΕСОΟΥ (s.) **ΕСΩΟΥ** (b.) ovis.

ΕΤΒΕ, c. suff. **ΕΤΒΗΗ**" (s.) pro-
pter (b. **ΕΘΒΕ** § 47,3).

ΕΤῸΜΔΥ (s.) **ΕΤΕΜΜΔΥ** (b.)
ille § 9,c.

ΕΨΧΕ si § 49,3.

ΕΘΟΥΗ (s.) in, intus (§ 48,b.1).

ΕΘΡΑΙ sursum (§ 48,b.1).

ΕΧἦ (s.), **ΕΧΕΗ** (b.) supra
(§ 47,2).

ΕΧΩΡΘ nox.

ΗΙ domus.

ΗΠΙ numerus.

ΗСΙΧΔΖΙΗ ἡσυχάζειν.

ΘΔΕΙТ = **Т** + **ΘΔΕИТ** (§ 2).

ΘΔΗ = **Т** + **ΘΔΗ** (§ 2).

ΘΔΜΙΟ (b.) extruere.

ΘΔΨ (b.) constituere.

ΘΕ = **Т** + **ΘΕ** (§ 2)

ΘΟΤΕ = **Т** + **ΘΟТΕ** (§ 2).

ΘΟΥ (b.) limes, regio.

ΘΩΟΥ† (b.) congregare.

Ι (b.) 1) ire; — **ἦса** quae-
rere, reducere. 2) nota
numer. = 10.

ΙΟΘΙ (b.) grex, ovile.

ΙΗΛ/ = indictio (chronol.).

ἸС (**ΙΗСОУС**) Iesus.

ΙСХЕН (b.) inde a.

ΙΩТ (b.) pater, plur. **ΙΟ†**
(§ 19).

ΚΔΔ" v. **ΚΩ**.

ΚΔΟΥΩ (s.) exsecrari.

ΚΔС os, ossis.

ΚΔΤΔ, **κατά** § 47,15.

ΚΔΘ (s.) terra.

ΚΕ alius (§ 17b).

ΚΗΒ duplex (qualit. verbi **ΚΩΒ**
duplicare).

ΚΛΟΟΛΕ (fem. s.) nubes.

ΚΟΕΙΘ (s.) vagina.

ΚΟΙ campus.

ΚΟОС (s.) componere ad se-
pulturam.

ΚΟΟΥЕ (s.) aliqui (§ 17b).

ΚΟТ" aedificare.

ΚΟΥΙ (s.) parvus, parum.

ΚΟΥΧΙ (b.) parvus. — **ΚΟΥΧΙ**
ΚΟΥΧΙ paullatim.

ΚΡΟ (s.) littus.

ΚΡΟС (s.) dolus.

ΚТΟ (s.) reducere.

ΚΩ (st. pron., **κΔ"** **κΔΔ**) (s.)

relinquere; — **ΕΒΟΛ** igno-
scere, remittere (peccata);
— **ρωс** tacere, circa dere-
linquere, repudiare.

ΚΩС Kos (urbs).

ΛΔΔΥ (s.) nullus.

ΛΟΕΙΔΕ (s.) praetextus.

ΜΔ (imper.) da! date! (§ 41).

ΜΔ locus, pl. (b.) **ΜΔΙ** (§ 19).

ΜΔΔΒ (s.) triginta (§ 21).

ΜΔΔΥ (s.) mater.

ΜΔΔΧΕ (s.) auris.

ΜΔΕИН (s.) signum.

ΜΔΙΡΙΜΕ (s.) amans fletum.

ΜΔНЕСΩΟΥ pastor.

ΜΔἦΨΩΠΕ (s.) habitatio.

ΜΔΡΕ (optativ. § 38).

ΜΔΡΟΗ eamus (§ 39b).

ΜΔΤΕ (s.) **ῸΜΔΤΕ** solum.

ΜΔΤΟΙ (b.) miles, milites.

ΜΔΥΔΔ" (s.) **ΜΔΥΔТ"** (b.) so-
lus (§ 7,a).

ΜΕΘΜΗΙ (b.) veritas.

ΜΕΘНОУХ (b.) falsitas, men-
dacium.

ΜΕΘΡΕ (b.) testari.

ΜΕΚΜΟΥΚ (s.) cogitare, con-
siderare, refl. § 35,b.

ΜΕΛΕΤΗ μελέτη, meditatio.
recitatio (v. Crum, *Copt.*
Ostr., p. 9, n. 29).

ΜΕΠΕΠСА (b.) post.

ΜΕΠΡΕ amare.

ΜΕΡΑΤΕ (s.) (sgl. **ΜΕΡΙТ**
§ 19,1) amici, dilecti.

ΜΕΤΑΝΙΔ, μετανοία (genuffle-
 xio, corporis inclinatio).
ΜΕΤΑΣΕΒΗΣ impietas (§ 14, b).
ΜΕΤΜΟΥΝΑΧΟΣ monachis-
 mus.
ΜΕΤΚΟΥ† (b.) divinitas.
ΜΕΤΧΑΡΗΝΤ fortitudo, fiducia.
ΜΕΞ implere.
ΜΕΞΣΕΠΣΚΑΥ secunda vice
 (§ 22).
ΜΕΞΩΟΜΠ† (s.) tertius (§ 22).
ΜΗΝΩΕ (s.) multitudo.
ΜΗΙ (forma cum suff.; v. **ΜΑ**).
ΜΗΚ (εβολ) perseverare.
ΜΗΚΕ species.
ΜΚΑΞ (vel — **ΠΞΗΝΤ**) tristis
 fuit; dolor (pl. **ΜΚΑΥΞ**).
ΜΜΗΚΕ quotidie (b. -κί).
ΜΜΟ v. § 47, 6.
ΜΜΟΚ minime.
ΜΠ (s.) cum (praepos.) § 47, 4.
ΜΠΗΣΑ (s.) post.
ΜΠΟΥ† (s.) ianitor.
ΜΠΤΕΒΗΚ miseria.
ΜΠΤΕΡΟ (s.) regnum (§ 14, b, 6).
ΜΠΤΡΕ (s.) testis.
ΜΠΤΣΚΟΟΥΣ (s.) duodecim
 (§ 21).
ΜΠΤΩΝΡΕΩΝΗ (s.) inventus
 (§ 14, b, 6).
ΜΟΚΞ, — **ΠΞΗΝΤ** contristari.
ΜΟΚΗ ΜΟΥΪ, monasterium.
ΜΟΟΥΕ (s.) ambulare.
ΜΟΣΤΕ (s.) odisse.
ΜΟΥ mors.
ΜΟΥΝΑΧΟΣ = μοναχός.
ΜΟΥΚ deficere.

ΜΟΥΟΥ† (s.) interficere.
ΜΟΥ† collum.
ΜΟΥΤΕ (s.; b. -†) 1) vocare;
 2) cantare.
ΜΟΥΙ (b.) ambulare.
ΜΠΟΥΕ v. **ΟΥΕ**.
ΜΠΜΠΤΟ (in praesentia co-
 ram). **ΜΠΤΟ** (s.) praesentia
 adspectus.
ΜΠΡ ne (imper. negat. § 41, b).
ΜΠΩΡ nullo modo! minime!
ΜΠΩΔ dignum esse: dignus.
ΜΠΤΟΚ requiescere.
ΜΥΛΛΙΟΝ ΜΙΛΙΟΝ mille passus.
ΜΩΟΥ aqua.
 κ- § 47, 5, 6.
ΚΑΜΕ (s.) vere (§ 48 a).
ΚΑΚΟΥ pulchrum esse (§ 28).
ΚΑΥ 1) videre; 2) tempus.
ΚΑΥΕ multum esse (§ 28).
ΚΑΥ† durum, grave esse.
ΚΑΞΡΠ (s.) ad (§ 47, 6)
ΚΑΞ† (b.) fides.
ΚΒΛΛΑ (s.) praeter.
ΚΒΟΔ foris.
ΚΕΞΠΕ (s.) lugere.
ΚΕΞ (st. c.) inicere, proicere.
ΚΗΥ (s.) venire, proficisci.
ΚΗΟΥ (b.) id.
ΚΗΞ (qualit. verbi **ΚΟΥΞ** pro-
 icere) recumbere, iacere.
ΚΘΟQ ille (§ 6).
ΚΙΒΕΚ (b.) omnes (§ 17, b).
ΚΙΜ (s.) omnes (*ibid.*).
ΚΙQI (b.) spiritus.
ΚΙΚΟ†Κ (s.) dormire.

ΚΟΒΕ (s.) peccatum.
ΚΟΥΕΡΗΟΥ invicem.
ΚΟΥΗ abyssus (infernum).
ΚΟΥΤΕ (s.) **ΚΟΥ†** (b.) Deus
 (cf. § 2, p. 3, 10).
ΚΟΥΞΙ (b.) sycomorus.
ΚΟΥΞ falsus.
ΚΟΥΞΕ inicere (cf. **ΚΕΞ**, **ΚΕΞ**).
ΚΟΣ magnus (§ 17, a).
ΚΣΑ (§ 47, 6).
ΚΤ (s., st. pron.) v. **ΕΠΕ**.
ΚΤΠ **ΚΤΟΟ†** § 47, 6.
ΚΤΕΡΕ (cf. § 45, c).
ΚΤΟΚ, **ΚΤΚ** (s.) tu (§ 6).
ΚΤΟQ (s.) ille (§ 6).
ΚΣΙ (s.) (ante subiectum § 30).

ο (s.) esse (qualit. verbi **ΕΙΡΕ**).
ΟΕΙΚ (s.) panis.
ΟΛ = (st. pr.) v. **ΩΛΙ**.
ΟΜΚ st. pr., v. **ΩΜΚ**.
ΟΚ iterum (§ 49, b).
ΟΚΙ simile esse.
ΟΚΞ (s.) vivere.
ΟΥ quid? (§ 12).
ΟΥΔ 1) blasphemia; 2) unus
 (§ 21).
ΟΥΔΞΣΑΞΗ (b.) iubere.
ΟΥΕ (s.) distantia, **ΜΠΟΥΕ** a
 longe.
ΟΥΕΥ (st. c.) v. **ΟΥΩΥ**.
ΟΥΕΞ — **ΚΣΑ** sequi.
ΟΥΗΟΥ distare, longinquum
 esse.
ΟΥΗΡ quot (§ 12).
ΟΥΗ. **ΟΥ**.
ΟΥΚΑΜ (s.) dextera.

ΟΥΚΟΥ hora.
ΟΥΟΕΙ (s.; b. -οι) cursus, im-
 petus; accedere; venire.
ΟΥΟΕΙΩ (s.; b. -οιω) tempus.
ΟΥΟΙ veli! (§ 50).
ΟΥΟΜ (st. pron.) v. **ΟΥΩΜ**.
ΟΥΟΟΤΕ (s.) (excedens) extra-
 ordinarius.
ΟΥΟΡΠ (st. pron.) v. **ΟΥΩΡΠ**.
ΟΥΟ† (b.) olera.
ΟΥΡΟ (b.) rex.
ΟΥΩ cessare (**ΔΥΟΥΩ**, p. 38, 8
 cessaverant adductes).
ΟΥΩΙ agricola.
ΟΥΩΙΚΙ lux.
ΟΥΩΜ eibus; manducare.
ΟΥΩΠ aperire, aperiri.
ΟΥΩΠΞ manifestare.
ΟΥΩΡΠ mittere.
ΟΥΩ† unus, unicus.
ΟΥΩΥΒ (s.) respondere.
ΟΥΩΥ† adorare.
ΟΥΩΗ nox.
ΟΥΞΔΙ salvum fieri, valere.
ΟΥΞ multum esse (qualit. verbi
ΔΥΔΙ).
ΟΥΞ (s.) grex.
ΠΑΙ hic, hoc (§ 9).
ΠΑΡΑ ΠΑΡΑ (c. suff. § 47,
 p. 28, 24).
ΠΑΡΑΔΙΔΟΥ (s.) παραδιδόναι
 (cf. § 27).
ΠΑΞ† (s.) (cum suff. = effun-
 dere se) procidere: — **ΕΒΟΔ**
 effundere.

παύσε (s.) sputum.
 πε (s.) caelum.
 πει- (s.) hic, hoc (§ 9).
 περτ (st. c.) v. πωρτ.
 πεχε dicere (§ 28).
 πλεα *πλέα? (πλεῖν).
 πολετια = πολιτεία (vitae ratio, mores).
 ποψ'' frangere;
 πωον N. pr. loci (?).
 πωρх (s.) separare, separatio.
 πωт (s.) fugere.
 πωρ (s.) scindere, discindere.
 πωρτ (s.) effundere; περτ σιου sanguinem effundere.
 πωοι βσοι n. pr.
 πωωι pars superior; επωωι sursum.
 πωωλ Pgol n. pr.
 π (s.) facere (st. pron. αα'').
 ραν nomen.
 ραναψ (s.) iurare.
 ραψι laetari.
 ραρτ'' (st. pron.) v. ρωρτ.
 ρεφρκοβε (s.) peccator (§ 14, b, 1).
 ρεφ†сβω magister (*ibid.*).
 ρη sol.
 ρη† modus, ratio.
 ριμε (s.) flere — (ερωγн com-misereri?).
 ρμηπтре (s.) testari.
 ροεις (s.) vigilare.
 ροογт (s.) promptum, alacresse.

ρουρε (s.); ρουρι (b.) vesper.
 ρπμεεν (s.) commemorare, recordari; commemoratio.
 ρχρεια opus habere (χρεία).
 ρω os (§ 7): ipse, ipse, -a, -um (p. 38, 28 «quod meam ipse animam... factum est quia...».)
 ρωιс (b.) vigilare).
 ρωμε (s.); ρωμι (b.) homo.
 ρωρτ (s.) percutere.
 ρωορп (s.) praevenire.
 ρρωте (s.) timere.
 ρρωβ (s.) operari, vacare rei.
 ρα latus, pars; π — πβολ foris.
 ραατ (s.) praeterire.
 ραβολ foras.
 ραπεμεкт (b.) ad occidentem.
 ραψε (s.) amarum esse.
 ραψс septem (§ 21).
 ραρ (s.) magister.
 ραρω'' — (s.; st. pron.) — εβολ π- recedere a...
 ραχι loqui.
 ρεμηι statuere (§ 26).
 ρεπс (s.) rogare.
 ρноу tempus.
 ρηφε (s.) gladius.
 ρηρ (s.) scriptum esse (qual. verbi ραρ scribere).
 ρι satiari.
 ρкепи, ρκέπη protectio.
 ρκοπος ρόπος (desiderium).
 ρμαρωογт benedictus (qual. verbi ρμοу).

ρμη vox.
 ρμηπс (s.) convenire.
 ρμοτ forma, figura.
 ρμοу benedicere.
 ρκав duo (§ 19, 21).
 ρκοφ sanguis.
 ροβте (s.) parare.
 ροβρ leprosus.
 ροам'' (st. pronom.) audire, v. ρωтеμ.
 ρολσελ (b.) ornare, consolari.
 ρок frater, pl. ρκноу (§ 20).
 ροο'' (s.; st. pron. bibere; v. ρω.
 ροογн (s.) scire, cognoscere.
 ροογтπ (s.) extendere.
 ρоп vices.
 ρογπт (s.) pretium (§ 7).
 ρογтωк rectus fuit. (qual. verbi ροογтπ, ρωογтек).
 ροβπ (s.) unguentum.
 ρром sopor, somnum.
 ρтавроу ρтаврόω.
 ρω bibere.
 ρωит fama, manifestatio.
 ρωки (b.) soror.
 ρωογтек (b.) porrigere.
 ρωογρ (s.), — ερωγн congregari.
 ρωп intingere.
 ρωρ εβολ disperdere.
 ρωтμ (s.) audire.
 ρωтп electus.
 ρωωп (s.) vices.
 ρρωме (s.) mulier, pl. ρρωме (§ 20).

ρρωορτ (s.) maledictus (qual. verbi ραρωу).
 ρα (= πта) (§ 40).
 ραα'' (st. pron.) v. †.
 ραειо (s.) honor.
 ραке perdere.
 ραλο imponere (§ 26 cf. αλε adscendere).
 ραμο, ρамω'' (st. pr.) ostendere, admuntiare (§ 26 cf. ειμε, ειμι scire).
 ραпро (s.) os (oris).
 ρарко (s.) adiurare (caus. verbi ωрк iurare; v. § 26).
 ραсво (b.) redire (§ 25 b).
 ραψεοειψ praedicare.
 ραρноγт fortem esse (qual. verbi seq.).
 ραρро corroborare.
 τε = πте (§ 40).
 теπ'', v. τωк.
 теρωкит similem esse.
 текоу nunc, statim.
 теη digitus.
 теη'' (forma c. suff.) v. †.
 теη omnis (cf. § 17 b).
 тоειт (s.) lamentatio.
 тои dari (qual. verbi †).
 тооу (s.) mons.
 тооги eras, mane.
 топос τόπος, locus sacer.
 тоγн'' surgere (cf. τωογн).
 тоψ (s.) limes, regio.
 τωβι (b.) Tobi (nomen mensis Ian.-Febr.).
 τωβρ orare.

τωι mea (§ 8).
 τωκμ̄ (s.) extrahere (evaginare); — πρητ graviter angi.
 τωμι (b.) adhaerere.
 τωπ surgere (§ 25*b*).
 τωου (b.) mons.
 τωουη surgere, resurgere.
 τρεμκο afflictio; affligere (§ 26).

φα v. § 8*b*.
 φαοφι (b.) nomen mensis (Sept.-Oct.).
 φαθ (b.) discindere.
 φαθου retro.
 φορψ v. φωρψ.
 φορ pervenire.
 φωρψ εβολ extendere (qual. φωρψ).

χῑ nota numer. = 600.
 χαμ̄ (b.) niger.
 χημι Aegyptus.
 χολ (b.) foramen.
 χοπ'' (b.) abscondere.
 χρωμ (b.) ignis.
 χωλεμ (b.) festinare; π-
 χωλεμ celeriter.

ωικ (b.) panis.
 ωλι sumere, ferre.
 ωμκ devorare.
 ωρκ iurare.
 ωψ εβολ clamare.
 ωχ latro.

ωστ̄ (s.) strangulare.
 ψα 1) festum, 2) ad. versus (§ 47,14); ψαθουη usque ad.
 ψαι oriri.
 ψαν si, (v. § 34*c*).
 ψαρ pellis, corium.
 ψαζε (s.) sermo, res.
 ψβηρ (s.) amicus.
 ψβικ legumen.
 ψε ire.
 ψεν interrogare (st. c. verbi ψικε, ψικι).
 ψεκαλολι palmes; -λετ N. pr. pagi.
 ψενιωτ eodem patre genitus.
 ψνι puteus, cisterna.
 ψηρε (s.) ψηρι (b.) filius.
 ψθορτερ (b.) turbare.
 ψητ N. pr. Scete.
 ψικε (s.); — πσα quaerere.
 ψικε cf. χιψικε.
 ψληλ orare.
 ψμα comminere, comminui.
 ψμμ N. pr. (Almim urbis).
 ψμμο (s.) desertum.
 ψοοπ (s.) esse (qual. verbi ψωπε).
 ψοπ (b.) esse, habitare (qual. verbi ψωπι).
 ψορπ primus.
 ψογο fluxus, fluere.
 ψογψογ gloriari.
 ψοχηε (s.) consilium, consultare; χι- consilium capere.
 ψπρημοτ (s.) gratias agere.
 ψρωιc vigiliae.
 ψτορτρ̄ (s.) tumultus.

ψωκ fodere, cavum esse.
 ψωογι arescere, emaciari.
 ψωπε (s.) fieri, accidere.
 ψωπι (b.) *id.*
 ψωρπ primus, primo; π- diluculo.
 ψωc (s.) pastor.
 ψωωτ (s.) εβολ excindere.
 ψωq destruere, vastare.
 ψφε septuaginta (§ 21).
 ψχομ (s.) potentia, vis.

φᾱ sumere, tollere.
 φι (st. c. verbi praec.); εβολ auferre; φιτ'' st. pr.
 φωχι (b.) εθουη insilire.

θαιε finis.
 θατεη (b.) apud; ante (§ 47, 10).
 θα† (b.) effluere.
 θελλο (b.) pl. θελλοι senex, monachus.
 θελψιρι (b.) adolescens.
 θωντ (b.) propius accedere.

θα § 47,10.
 θαειτ (s.) ianua; vestibulum.
 θαη (s.) finis, ultimus.
 θαπ iudicium.
 θαπc necesse est.
 θατ argentum.
 θαρ (s.) multitudo, multus.
 θαρτη̄ (s.) θαρτη'' apud (§ 47,10).

θε (s.) 1) modus, ratio: 2) invenire; perire.
 θεβτομαc εβδομαc.
 θεμci sedere.
 θεη facies, conspectus.
 θεητε (s.) ecce (§ 50).
 θεηε (s.) pauper.
 θεητ'' (venter) (§ 7); πρητ'' in.
 θε̄ inicere; — τοτ (manum inicere) incipere.
 θεη (s.), pl. θειουε, via.
 θεηαι ita (§ 48*b*,4).
 θειουcοπ simul.
 θειcε (s.) poena, labor.
 θειτθεη coram, obviam.
 θειφαθου retro, pone.
 θεμοoc (s.) sedere.
 θεμογ sal.
 θεμ̄θαλ (s.) servus.
 θεπ̄ (s.) in (§ 47,13).
 θε facies.
 θεοιτε (s.) vestis.
 θεολχ dulce esse.
 θεογ (s.) dies.
 θεορoc = θροc. ε̄ (definitio).
 θεορπ emollitus.
 θεορψ gravis.
 θεοce (s.) vexare.
 θεοτε (s.) timor.
 θεογο redundantia, (st. c. p. 46. 1-2); superiorem esse; magis.
 θερα'' facies, vultus; v. 7*a*.
 θεραββει (= θαββι).
 θεραι ε- (s. b.) sursum (§ 48*b*); (s.) deorsum.

ΖΥΓΟΥΜΕΚΟΣ ἡγούμενος abbas
monasterii.

ΖΥΠΟΚΡΑΦΗΝ ὑπογράφειν.

ζω'' etiām.

ζω sufficere, satis esse.

ζωβ opus.

ζωλ abire.

ζωη, 1) iubere, 2) — ΕΖΟΥΗ
propius accedere.

ζωογ, ΠΕΤΖΩΟγ malum
(§ 13).

ζωτπ occidere (sol).

ζωωϙ (s.) at, verum.

ζαζε (s.) inimicus.

ζε (explicat, § 41,7); quia
(§ 49,8).

ζεκαϙ ut (§ 49,9). ζπ (ad
sermonem direct. indu-
cend.).

ζεμ invenire (st. constr. verbi
ζιμε, ζιμι).

ζη paropsis (scutella).

ζηκ εβολ perfectus (qual.
verbi ζωκ).

ζι (s.) sumere, ducere.

ζιμε (s.) invenire.

ζιη inde a (§ 47,15).

ζιογδ blasphemare.

ζιϙε (s.) elevare.

ζιϙιπε (s.) erubescere.

ζιϙοβίτε (s.) consilium ca-
pere.

ζιουγ (s.) interrogare.

ζοειτ (s.) uliva.

ζοι navis.

ζοκερ acer, alacer.

ζοογ (s.) mittere.

ζορ'' (st. pron. v. χωρ b.) —
εβολ disperdere.

ζογϙτ (inspicere), custodire.

ζπο (s.) generare.

ζω 1) dicere (cf. § 24,3);
2) subst. calix.

ζωκ εβολ perficere.

ζωλ εβολ renegare.

ζωητ irasci; ira.

ζωογ generatio.

ζωωρε εβολ (s.) disperdere.

ζωζμ (s.) impuritas.

ζάθεμ (b.) immundum esse.

ζε (s.) igitur.

ζερωβ pl. ζεροοβ (s.) fustis,
baculus.

ζι (b.) accipere.

ζιη (s.) (ad formanda nomi-
na actionis v. § 14, b, 4).

ζιηε (s.) invenire.

ζιμογ (b.) benedici (§ 25).

ζιη (st. c. verbi ζιηε) inve-
nire.

ζιουγ'' (b.) petere, interrogare.

ζομ vis (δύναμις, militiae).

ζοπ'' (st. pron. verbi ζωπ)
prehendere.

ζορπ'' revelare (st. pron.
verbi ζωρπ).

ζοζι (b.) ηκα persequi (amo-
vere).

ζω manere.

ζωβ (s.) debilis.

ζωμ hortus.

ζωρπ εβολ revelare,

ζωγτ intueri. respicere.

† dare; ponere; facere — (ε
progressum facere in aliqua
re; pag. 41,16): — εβολ
vendere (st. pron. ταδ'');
— ζι vestire, (reflex.) se
dare alicui rei.

†αδϙ alapam dare.

†κλψ (s.) colaphis caedere.

†μα† (b.) beneplacitum
(Dei); occursus, casus.

†με (s.) †μι (b.) pagus.

†πι osculari (34,18 πε†- =
*πε††-)

†ϙβω docere.

†ωογ glorificare.

†ζαπ iudicare.

†ζιϙε (s.) vexare.

ADDENDA ET EMENDANDA. — 2,5 l. Αημίν; 3,41 l. πῆδ; 4,5 l. σοθμεϙ (rubr. col.); 6,13 (vultus) add. facies; 9,15,16 l. praecedente; 10,21 add.: ετε relativ. nominis definiti (in pro-
pos. nomiu.) ex. (b.) πεκχροχ ετε πῆϙε πε (... *semini tuo
qui est Christus*); 13,31 (verba « = masc. » rubr. col.); 32-33 l. μετϙομτ (rubr. col.); 17,14 (-με rubr. col.) l. μι; 21,41 (ante ἀηηε) add. ἀηι; 25,4 l. τδ; 26,6 l. εντα, ητα; 27,26 (ηαρρη) l. ηαρρη.